

DIARI DE SESSIONS DEL PARLAMENT DE CATALUNYA

XII legislatura · tercer període · sèrie C · número 197

Comissió d'Educació

Sessió 11, dimarts 5 de març de 2019

Presidència de l'I. Sr. Josep M. Jové i Lladó

[Dossier](#)

TAULA DE CONTINGUT

Compareixença del director general de Centres Públics per a informar sobre l'impacte de la jornada compactada en els centres que han participat en el pla pilot de la jornada escolar intensiva a primària 357-00066/12	4
Proposta de resolució sobre les millores a l'Escola La Floresta, de Tarragona 250-00414/12	25
Proposta de resolució sobre els afectats pel trastorn per dèficit d'atenció amb hiperactivitat 250-00433/12	30
Proposta de resolució sobre la llengua de signes a les escoles 250-00456/12	36
Proposta de resolució sobre el reconeixement del personal auxiliar d'educació especial i dels drets dels alumnes amb necessitats educatives especials 250-00461/12	40
Sol·licituds de compareixença acumulades de Jorge Calero Martínez i d'Álvaro Borja Choi de Mendizábal, professors del Departament d'Economia de la Universitat de Barcelona, perquè exposin l'informe <i>Els efectes de la immersió lingüística sobre l'alumnat castellanoparlant a Catalunya</i> 356-00348/12 i 356-00349/12	45

Aquesta publicació és impresa en paper ecològic (definició europea ECF), en compliment del que estableix la Resolució 124/III del Parlament, sobre la utilització del paper reciclat en el Parlament i en els departaments de la Generalitat, adoptada el 30 d'abril de 1990.

El *Diari de Sessions del Parlament de Catalunya* (DSPC) reproduceix només les intervencions orals fetes durant la sessió. La resta de documentació que acompanya la intervenció es pot consultar a l'expedient de la comissió.

Transcripció i correcció: Serikat
Imprès al Parlament

ISSN: 0213-7976 (general)

0213-7992 (sèrie C)

DL: B-3.468-1982

www.parlament.cat

Sessió 11 de la CE

La sessió de la Comissió d'Educació (CE) s'obre a les tres de la tarda i tres minuts. Presideix Josep M. Jové i Lladó, acompanyat del secretari, Martín Eusebio Barra López, i del secretari en funcions Héctor Amelló Montiu. Assisteix la Mesa la lletrada Mercè Arderiu i Usart.

Hi són presents els diputats Maialen Fernández Cabezas, María Luz Guilarte Sánchez, Ignacio Martín Blanco i Sonia Sierra Infante, pel G. P. de Ciutadans; Eusebi Campdepadrós i Pucurull, Lluís Font i Espinós, Josep Maria Forné i Febrer, Saloua Laouaji Faridi i Xavier Quinquillà Durich, pel G. P. de Junts per Catalunya; Jordi Albert i Caballero, M. Assumpció Laïlla i Jou, Mònica Palacín París i Bernat Solé i Barril, pel G. P. Republicà; Raül Moreno Montaña i Esther Niubó Cidoncha, pel G. P. Socialistes i Units per Avançar; Lucas Silvano Ferro Solé, pel G. P. de Catalunya en Comú Podem, i Carles Riera Albert, pel S. P. de la Candidatura d'Unitat Popular - Crida Constituent.

Assisteix a aquesta sessió el director general de Centres Públics, Josep González Cambray.

ORDRE DEL DIA DE LA CONVOCATÒRIA

1. Compareixença del director general de Centres Públics davant la Comissió d'Educació per a informar sobre l'impacte de la jornada compactada en els centres que han participat en el pla pilot de la jornada escolar intensiva a primària (tram. 357-00066/12). Comissió d'Ensenyament. Compareixença.

2. Proposta de resolució sobre les millores a l'Escola La Floresta, de Tarragona (tram. 250-00414/12). Grup Parlamentari de Ciutadans. Debat i votació de la proposta de resolució i de les esmenes presentades (text presentat: BOPC 189, 37; esmenes: BOPC 222, 11).

3. Proposta de resolució sobre els afectats pel trastorn per dèficit d'atenció amb hiperactivitat (tram. 250-00433/12). Grup Parlamentari de Ciutadans. Debat i votació de la proposta de resolució i de les esmenes presentades (text presentat: BOPC 189, 60; esmenes: BOPC 222, 11).

4. Proposta de resolució sobre la llengua de signes a les escoles (tram. 250-00456/12). Grup Parlamentari de Ciutadans. Debat i votació de la proposta de resolució i de les esmenes presentades (text presentat: BOPC 200, 73; esmenes: BOPC 242, 7).

5. Proposta de resolució sobre el reconeixement del personal auxiliar d'educació especial i dels drets dels alumnes amb necessitats educatives especials (tram. 250-00461/12). Grup Parlamentari de Catalunya en Comú Podem, juntament amb un altre diputat del Grup Parlamentari de Catalunya en Comú Podem. Debat i votació de la proposta de resolució i de les esmenes presentades (text presentat: BOPC 200, 78; esmenes: BOPC 242, 8).

6. Sol·licitud de compareixença de Jorge Calero Martínez, professor d'economia aplicada de la Universitat de Barcelona, davant la Comissió d'Educació perquè exposi l'informe «Els efectes de la immersió lingüística sobre l'alumnat castellanoparlant a Catalunya» (tram. 356-00348/12). Sonia Sierra Infante, del Grup Parlamentari de Ciutadans. Debat i votació de la sol·licitud de compareixença.

7. Sol·licitud de compareixença d'Álvaro Borja Choi de Mendizábal, professor del Departament d'Economia de la Universitat de Barcelona i investigador de l'Institut d'Economia de Barcelona, davant la Comissió d'Educació perquè exposi l'informe «Els efectes de la immersió lingüística sobre l'alumnat castellanoparlant a Catalunya» (tram. 356-00349/12). Sonia Sierra Infante, del Grup Parlamentari de Ciutadans. Debat i votació de la sol·licitud de compareixença.

El president

Bona tarda a tothom. Moltes gràcies per la vostra assistència. Començaríem, doncs, l'onzena sessió de la Comissió d'Educació.

Abans d'entrar en l'ordre del dia en si, voldríem donar la benvinguda, a banda del compareixent, el senyor Josep González Cambray, a la secretària general del departament, la senyora Núria Cuenca, i a la resta de membres del departament.

Comencem preguntant a tots els grups si hi ha alguna substitució que vulguin comunicar, de membres... No hi ha cap substitució?

Xavier Quinquillà Durich

Sí. Pel Grup de Junts per Catalunya, el senyor Eusebi Campdepadros substitueix l'Imma Gallardo.

El president

Moltes gràcies. Senyora Sierra.

Sonia Sierra Infante

Sí. Nosaltres substituïrem la senyora Susana Beltrán, però encara ben bé no sé per qui. D'acord?

El president

Moltes gràcies.

Compareixença del director general de Centres Públics per a informar sobre l'impacte de la jornada compactada en els centres que han participat en el pla pilot de la jornada escolar intensiva a primària

357-00066/12

Doncs, sense més, començaríem amb l'ordre del dia, que, com saben, és la compareixença del director general de Centres Públics, el senyor Josep González Cambray. Hola, bona tarda.

I faríem la compareixença com l'acostumem a fer, com marca el Reglament: deixariem mitja hora d'exposició per al compareixent; després, cadascun dels grups parlamentaris, començant pel grup parlamentari proposant, que en aquest cas és el Grup Parlamentari Socialistes, faria una intervenció de deu minuts; una nova intervenció per aclarir dubtes i respondre preguntes que s'hagin formulat al compareixent, i, després, els grups..., tornariem a fer una segona ronda d'intervencions, que faríem de cinc minuts, si els sembla, a tots els portaveus i les portaveus, correcte.

(Veus de fons.) Sí? *(Veus de fons.)* Senyor Lucas Ferro, substitueix vostè la senyora Jéssica Albiach, oi?

Lucas Silvano Ferro Solé

Sí, sí. Perdoni, president.

El president

Gràcies. *(Sonia Sierra Infante demana per parlar.)* Ai, perdó.

Sonia Sierra Infante

Sí; i el senyor Nacho Martín substituirà la senyora Susana Beltrán.

El president

Moltes gràcies. Doncs, sense més, començaríem aquesta compareixença, donant la benvinguda al senyor Josep González Cambray, i té la comissió a la seva disposició durant un període de trenta minuts.

Moltíssimes gràcies.

El director general de Centres Públics (Josep González Cambray)

Moltes gràcies, president. I bona tarda a tothom. Bé, doncs, soc aquí per a compartir aspectes relatius a la jornada contínua de les escoles d'educació infantil i primària amb el pla pilot que s'ha portat a terme. El que faré serà: us explicaré, primer, el pla, en què ha consistit; després, compartiré amb tots vostès l'avaluació del pla,

quina avaluació hem portat a terme, i, tot seguit, també compartiré una sèrie de conclusions relacionades amb el que entenem que ha passat aquests darrers anys de pla pilot i la decisió que pren el departament amb relació a la continuïtat d'aquest pla pilot. I, després, tal com comentava el president de la comissió, restaré a la seva disposició per ampliar qualsevol informació o qualsevol pregunta que considerin oportuna fer-me.

(L'exposició de l'orador és acompanyada d'una projecció de xarts, els quals poden ésser consultats a l'expedient de la comissió.)

Abans de res, aquesta informació que compartirem avui ha estat treballada amb les vint-i-cinc escoles que han format part del pla; s'ha treballat també a la Comissió de Programació del Consell Escolar de Catalunya i s'ha compartit també amb la comissió mixta ajuntament-departament.

En què ha consistit aquest pla? Aquest pla va tenir una primera fase, que s'inicia el curs 2012-13. El Pla de govern 2011-14 motiva i fonamenta la proposta del pla pilot. El segon eix del pla correspon a Ensenyament –a Educació, a dia d'avui. I en el seu tercer àmbit, que té el redactat «Fer de cada centre un centre de qualitat», proposa, en una de les seves actuacions..., en una de les seves actuacions proposa establir uns horaris escolars més eficients i adaptats a les necessitats de les famílies. Dins d'aquest marc, dins d'aquest pla de govern, és on comença i es desplega aquest pla pilot.

Tal com deia, s'inicia el curs 2012-13 i finalitza el curs 14-15. En formen part set centres –set centres participen en aquest pla pilot–: cinc als Serveis Territorials de Girona, un al Baix Llobregat i un a les Terres de l'Ebre. Es porten a terme una sèrie d'actuacions de seguiment: reunions amb les direccions dels centres, els serveis territorials i la Inspecció d'Educació, i es visiten els centres de l'experiència pilot. Es fa una primera avaluació, en aquest cas molt circumscrita a les memòries de cada centre educatiu.

L'any 2015-16, comença una segona fase d'aquest pla pilot. I el que fa aquesta segona fase és afegir centres. Afegeix sis centres, amb l'objectiu de tenir més dades. Aquesta incorporació es treballa amb els serveis territorials i amb el consorci d'educació. I a més a més s'incorporen dotze centres, que prèviament estaven autoritzats pels serveis territorials o el consorci d'educació i no formaven part de l'experiència pilot.

Per què fem això? Per què fem aquesta ampliació? Aquesta ampliació es fa, bàsicament, per poder afinar molt més en l'avaluació del pla pilot; per tenir-ne una mostra més gran i també per poder ampliar les diferents tipologies de centres. En total, s'incorporen divuit centres i aquest pla pilot queda en vint-i-cinc.

Davant de les sol·licituds dels centres, d'aquests vint-i-cinc centres, s'estableixen una sèrie de criteris generals i complementaris, i després hi ha la resolució de la Direcció General de Centres Públics, per tal de portar a terme aquest pla pilot. Aquestes sol·licituds han de complir una sèrie de criteris, una sèrie de criteris generals i també criteris complementaris. Tot seguit..., després m'hi referiré, quins criteris eren.

I, per tant, ens trobem amb una segona fase del Pla pilot de jornada contínua a les escoles d'educació infantil i primària, formada per vint-i-cinc centres. I aquí teniu la distribució territorial d'aquests centres. Tenim centres a tots els serveis territorials, excepte al Vallès Occidental i comarques. I en aquest pla, en aquesta segona fase, s'explicita que no se'n pot incrementar el nombre fins que no s'hagi finalitzat aquesta experiència pilot 2016-2019.

Aquests són els centres que han format part del pla pilot, tal com comentava, als diferents territoris.

I els criteris generals quins eren? Es van establir, tal com deia, criteris generals i criteris complementaris. Quins eren els criteris generals? Els criteris generals eren, han estat: l'acord de les famílies i l'AMPA –com a mínim, el 80 per cent de les fa-

mílies–; el consens del 80 per cent dels membres del consell escolar; l’horari dels mestres –horari durant l’horari escolar, tant al migdia com a la tarda–; l’ajuntament o el districte n’han de tenir coneixement i van manifestar el seu acord, i les situacions socials dels alumnes –que es vetlli per l’equitat; després també veurem com.

I, en paral·lel, teníem una sèrie de criteris complementaris: les distàncies i la complexitat dels desplaçaments; que es propiciï la cohesió social del centre i el compromís amb la millora dels resultats educatius; que no s’interfereixi en les activitats que ja es feien a cada escola; que es comparteixi el transport escolar amb un institut, si n’hi ha, i que sigui una proposta d’interès social del centre per als infants i les famílies. Aquests criteris complementaris es compleixen en tots els casos, tot i que no en tots els casos es compleixen tots, segons la tipologia dels centres.

Les escoles van lliurar uns projectes que contemplaven aquests apartats: una detecció de necessitats; objectius de millora; vinculació amb els documents de gestió; organització i gestió dels recursos, i indicadors d’avaluació.

I un altre àmbit molt rellevant en aquest pla pilot és la singularitat i la diferent tipologia dels centres. Aquest pla pilot s’ha portat a terme a set ZERs, a sis centres en zones turístiques, vuit centres amb una alta implicació dels ajuntaments –perquè les escoles estaven allunyades del nucli urbà, o en un sol centre al municipi que acull els infants de diferents localitats; per tant, apuntant cap a aquesta conciliació familiar i laboral amb els horaris dels pares–, a dos centres d’educació especial i a dos centres de molt alta complexitat.

Tal com deia, el pla pilot indica que l’avaluació es farà durant el curs 2018-19 –per tant, s’està fent l’avaluació, s’ha fet l’avaluació aquest curs 2018-19–, amb la Direcció General de Centres, la Direcció General de Currículum i Personalització, la inspecció, les escoles i els serveis territorials.

I algunes dades. Compartim algunes dades que són rellevants i entenem que poden aportar-nos elements a l’hora de prendre les millors conclusions possibles.

El tancament de la jornada lectiva –aquí ho teniu–: la majoria de centres han tancat l’horari lectiu, estan tancant l’horari lectiu a les dos, a les dues del migdia.

I, pel que fa a la finalització d’activitats extralectives, veieu que hi ha molta dispersió de dades. El motiu pel qual hi ha tanta dispersió de dades és que les respostes dels centres contempen tant les activitats extralectives del mateix centre, de la mateixa escola, com l’oferta que s’ofereix des del municipi.

Alguns exemples d’activitats extralectives són les que teniu en aquesta diapositiva: aules obertes, activitats esportives, taller de llengües, tallers d’hàbits saludables, tallers de música o plàstica.

Abans els ho comentava: vam definir una sèrie d’indicadors de seguiment previstos pels centres, que són els indicadors amb els quals ens havien de fer la sol·licitud. I són aquests: la millora del rendiment acadèmic de l’alumnat, la reducció de l’absentisme, l’optimització del temps, la reducció dels problemes de convivència en horari de migdia, la millora de la conciliació familiar i laboral, el grau de satisfacció de la comunitat educativa, i l’estalvi econòmic de les famílies i del mateix centre. Això és el que estava definit en els documents que ens van presentar els diferents centres. Bàsicament en dos àmbits, com podeu comprovar: l’àmbit acadèmic i l’àmbit de cohesió social.

I des del departament el que hem fet és definir, per tal de poder fer l’avaluació més acurada possible, una sèrie d’indicadors, que són els següents..., que ens permeten tenir una visió evolutiva de dades quantitatives i mesurables d’una manera objectiva, més enllà de les percepcions. Aquestes són: l’índex d’absentisme, l’índex de demanda P3, l’índex de superació de les àrees instrumentals per cicles, l’índex de superació de competències bàsiques a sisè i l’índex de rendiment acadèmic global del centre.

L’objectiu de l’avaluació, bàsicament, ha estat identificar aquelles evidències, identificar aquelles relacions causa-efecte que fan que les millores als centres..., de-

tectar quines d'aquestes millores que tenen els centres estan vinculades a la jornada contínua; bàsicament, l'objectiu de l'avaluació ha estat aquest. És evident que els centres milloren dia a dia. És evident que els centres treballen per millorar dia a dia. I, per tant, l'objectiu principal i la raó d'aquesta avaluació és veure quines d'aquestes millores estan vinculades a la jornada contínua.

Què hem fet per donar resposta a aquesta pregunta que estava compartint amb vostès? Hem fet... A veure... Aquí. Hem fet una abstracció de dades; una abstracció de dades del sistema d'indicadors de la inspecció educativa; una abstracció de dades que ens permeten tenir l'evolució històrica des del 2014-15 dels vint-i-cinc centres. I després, en paral·lel, hem fet una extracció dels mateixos indicadors en tots els centres de Catalunya.

En els gràfics que compartiré ara amb tots vostès, veuran, en blau, l'evolució dels indicadors als vint-i-cinc centres que han format part del pla pilot, i, en vermell, l'evolució dels indicadors en tots els centres de Catalunya, per contrastar i per detectar aquesta comparativa entre el grup del pla pilot i la mitjana que tenim al país.

Si ens parem en l'índex d'absentisme a educació infantil, podem veure que el percentatge d'infants amb absències superiors al 25 per cent, que vindria a ser entre un dia i mig i dos dies per setmana d'absència del centre educatiu, va evolucionant de forma bastant similar. Estem parlant de percentatge d'alumnes. Serien tres alumnes..., a nivell de Catalunya, tres alumnes de cada cent tenen un absentisme superior al 25 per cent. I en el cas de la prova pilot, 4,8 alumnes de cada cent. Per tant, passem de sis alumnes a 4,8 i passem d'un alumne a 2,8.

Pel que fa a l'índex d'absentisme a l'educació primària, veiem que les dades són molt similars i que pràcticament, a mesura que van evolucionant en el temps, arribem a que la diferència és d'una dècima i, per tant, gens significativa. I veiem aquí l'evolució d'aquest índex, d'aquest percentatge.

En aquest gràfic veuríem l'índex de demanda d'escolarització a P3. Els centres més demanats per fer jornada contínua..., veiem que en el grup de control, en el grup del pla pilot..., 1 seria –faig un aclariment d'aquest gràfic– l'equilibri entre l'oferta i la demanda; o sigui, si nosaltres oferim vint-i-cinc places i hi ha una demanda de vint-i-cinc, seria un 1 al gràfic. Per tant, els centres del pla pilot es mouen entre 0,8 i 0,9, i els centres de Catalunya es mouen també entre 0,9 i 0,8.

El percentatge d'alumnes que superen les àrees instrumentals al cicle inicial. Aquestes són les proves internes dels centres, són les proves de l'avaluació interna del centre. Veiem els percentatges.

El mateix pel que fa a les àrees instrumentals del cicle mitjà. El grup de control i a nivell de tot Catalunya. I també pel que fa al cicle superior.

Aquí tenim el percentatge d'alumnes que superen les competències bàsiques de sisè de primària. Aquí ens trobem ja amb l'avaluació externa –la que tenim a primària, eh?, l'avaluació externa. I, per tant, veiem els resultats de l'avaluació externa dels nostres vint-i-cinc centres en anàlisi i de la resta de centres.

I, després, aquesta també ens ha semblat significativa. El que fa el percentatge de rendiment acadèmic del centre és correlacionar l'avaluació interna amb l'avaluació externa. I veiem també que les dades i els percentatges són força similars.

Per tant, compartirem les conclusions, i després estaré encantat de que hi puguin aportar el que considerin oportú.

Ens trobem amb centres singulars, ens trobem amb centres amb molta singularitat amb relació a l'entorn. I el que ens hauríem de preguntar és si es podria veure justificada la jornada continuada en escoles en una situació molt singular, com per exemple les escoles en zones rurals o escoles en municipis amb una activitat econòmica molt concreta.

Ens trobem també, quan fem aquesta anàlisi de singularitat, que en altres escoles en la mateixa situació, en altres escoles amb la mateixa casuística de singularitat,

han desplegat mesures organitzatives alternatives per donar resposta a les millores, sense la jornada contínua.

Una altra conclusió: imprescindible, la implicació dels ajuntaments és imprescindible per garantir la participació de tots els alumnes en les propostes extralectives, a partir d'ajuts, bonificacions i beques. Per tant, és un element imprescindible per garantir l'equitat i l'accés amb igualtat de condicions a les activitats extralectives. Necessitem els ajuntaments implicats en tots els casos.

Pel que fa a les mesures organitzatives i pedagògiques. Podem afirmar que no és imprescindible tenir jornada contínua per implementar mesures organitzatives i millores pedagògiques als centres, ja que hi ha molts centres que ho estan fent amb horari partit.

Evidències de millora. Aquestes evidències fan referència als indicadors quantitius que compartíem fa una estona. No hi ha cap evidència de millora, tal com s'explica en els gràfics. A la reunió amb les vint-i-cinc escoles, es va arribar conjuntament a aquesta conclusió: la jornada contínua en si mateixa no és un element que condicioni de manera determinant la millora del rendiment acadèmic o altres indicadors dels que hem comentat a les taules, perquè les millores són multicausals, donen resposta, són fruit de moltes altres actuacions que es fan des de les escoles.

Pel que fa al grau de satisfacció de la comunitat educativa. Les valoracions que ens aporten els centres orienten a un alt nivell de satisfacció, però, per altra banda, ens cal obtenir dades censals de les famílies per contrastar aquesta percepció. De moment ens movem en percepcions, perquè no sabem, realment, perquè no ho tenim documentat –i ara el que volem fer, fruit d'aquesta avaluació, és documentar-ho–, quantes famílies exactament són favorables a aquesta jornada contínua.

Altres conclusions. Les millores organitzatives i pedagògiques estan condicionades per molts factors, són multicausals, tal com deia fa un moment, no necessàriament a la jornada contínua. Tenen a veure amb l'aprenentatge competencial, la innovació, les noves pedagogies; tenen a veure amb que molts centres, amb l'autonomia de centres que tenen, s'organitzen en franges horàries més àmplies per facilitar el debat i la presa de decisió en l'àmbit organitzatiu i didàctic –les darreres franges les dediquen a propostes menys acadèmiques–; a l'organització, però no només horària, i evidentment també tenen a veure amb el perfil dels alumnes d'una promoció concreta –quan traiem segons quins indicadors quantitius, tenen a veure també amb la tipologia d'alumnes d'aquell any, d'aquella promoció.

Un altre tema que considerem imprescindible: parlar de jornada contínua sense parlar de menjadors i activitats extralectives no té sentit. Garantir l'equitat. No garantim l'equitat si, dins de la jornada contínua, no garantim el menjador i garantim les activitats extralectives amb l'accés per a tothom.

Cal tenir en compte els hàbits saludables dels alumnes, vinculats als menjadors com a temps educatiu, i també la cronobiologia dels infants. A les 1.675 escoles del país que no fan jornada contínua, els alumnes dinen en un horari que és diferent del pla pilot de les vint-i-cinc escoles, on dinen a les dos. Heu vist abans que dinou dels vint-i-cinc centres acaben a les dos; per tant, dinen a partir de les dos. Per tant, aquest és un altre element que també cal tenir en compte.

I, després, també..., i aquest és un element que ens han condicionat..., més que condicionar, l'hem tingut molt en compte a l'hora de prendre la decisió: és que estem en un moment on el debat horari forma part de la societat i de moltes organitzacions, i, per tant, els horaris escolars no es poden tractar aïlladament. Cal tenir en compte l'horari dels adults, la conciliació familiar, els temps de treball dels adults i també els temps socials. Hem d'anar veient com evoluciona la reforma horària a la nostra societat. Els horaris escolars no es poden tractar aïlladament.

Cal posar l'accent en la millora qualitativa del temps educatiu. I la millora qualitativa del temps educatiu implica molts àmbits organitzatius dins les escoles, no necessàriament la jornada contínua.

I un darrer element de conclusió, però no per això menys important –jo diria que fins i tot és el més important–: hem de ser capaços sempre –sempre–, en qualsevol decisió des del Departament d'Educació, de posar l'alumne al centre de qualsevol presa de decisió, treballant amb i per als alumnes.

I, tot seguit... Vaig bé de temps, president, oi? (*Veus de fons.*) Sí. Vaig molt bé. Perfecte.

Tot seguit, compartir la decisió, fruit d'aquesta avaluació, fruit de... Els he explicat el pla pilot, hem compartit com hem avaluat aquest pla pilot, quines són les conclusions que nosaltres n'extraïem, des del departament, amb les diferents unitats i perfils professionals que han intervingut en aquestes conclusions, i ara, si m'ho permeten, compartiré amb vostès la decisió.

El departament decideix mantenir el pla pilot de la jornada contínua a primària per un any –mantenir el pla pilot de la jornada contínua per un any. La continuïtat de cada escola en aquesta jornada contínua vindrà condicionada pel compliment dels requisits. Quins requisits? Bàsicament, els que teníem, que són: el 80 per cent de les famílies... Amb alguns ajustos. En tot cas, el que em permeto és..., els lleigeixo els requisits que hem establert i, a partir d'aquí, els vaig fent també, una mica, un símil amb els que teníem fins ara.

Vuitanta per cent de les famílies; però com? Vuitanta per cent de les famílies, amb documents signats de conformitat del 80 per cent de les famílies del cens de l'escola. I cada família tindrà un vot.

Oferta d'activitats extraescolars fins, com a mínim, les cinc de la tarda, amb corresponsabilitat entre l'escola i l'ajuntament. L'ajuntament ha de garantir la no exclusió de cap alumne per motius econòmics en l'accés a les activitats extralectives.

L'espai de migdia ha d'estar dins d'un horari saludable i, per tant, tots els centres del pla pilot han de garantir servei de menjador. En aquest cas, tal com ha succeït en l'actual pla pilot, podem fer alguna excepció molt argumentada en alguna ZER. Dels vint-i-cinc centres, de les vint-i-cinc escoles d'aquest pla pilot, vint-i-dos tenen servei de menjador i n'hi han tres, que són ZERs, que tenim adaptat que els alumnes puguin menjar en un altre centre.

Escrit de l'ajuntament de suport a la jornada contínua; es desprèn del que he anat explicant. I el 80 per cent del consell escolar que hi estigui a favor.

Dits els requisits, es manté aquest pla pilot per un any, la continuïtat vindrà condicionada amb aquests requisits. I el que hem fet fins ara, des de la Direcció General de Centres Públics, és: per tal de disposar de l'evidència de la satisfacció de les famílies, ens cal obtenir dades censals de les famílies per contrastar la percepció que a hores d'ara tenim; hem enviat als centres una documentació amb un informe valoratiu, on no han de tornar a omplir les dades de què ja disposem, i un recull de dades per al proper curs que ja serveix com a sol·licitud. Tot això ja fa unes setmanes que ho tenen les vint-i-cinc escoles.

Un cop ens retornin aquesta documentació emplenada, autoritzarem o no, en funció de si donen resposta als requisits i als criteris que acabem de compartir, la jornada continuada per al proper curs escolar 2019-20. Estem en els terminis per poder-ho fer..., algunes respostes dels centres ja ens estan arribant i, per tant, estem en els terminis per poder-ho fer abans de la preinscripció, que comença el 29 de març.

I fins aquí, president, l'exposició.

El president

Moltes gràcies, senyor Cambray, González Cambray. Doncs ara obriríem un torn dels grups parlamentaris, començant pel grup parlamentari proposant, la senyora Niubó, per un temps màxim de deu minuts. Moltes gràcies.

Esther Niubó Cidoncha

Molt bé; gràcies, president. Gràcies, senyor González Cambray; també vull saludar les persones del seu equip que l'acompanyen, la secretària general i la resta. La

veritat és que havíem sol·licitat aquesta compareixença, precisament, per conèixer aquesta avaluació que vostè ens explicava d'aquest pla pilot, que es començava el 2012-13, en aquell moment amb set escoles, a les quals, com vostè ha explicat molt bé, doncs, se n'hi han acabat sumant més: fins a vint-i-cinc centres d'educació infantil i primària, que han acabat adoptant aquest horari compactat, normalment una jornada contínua de nou a dues.

Clar, no se li escapa a ningú que els inicis d'aquest pla pilot coincideixen amb el canvi horari, doncs, proposat i imposat en el seu moment per la consellera Irene Rigau, que el 2012 és quan decideix la compactació horària majoritària a la secundària, que s'aplicaria a partir del 2012-2013, inicialment a la meitat dels instituts –a uns tres-cents–, i que obeïa únicament a criteris economicistes d'«estalviar-se» –entre cometes– les beques menjador i acontentar el professorat per la retallada salarial. I aquesta decisió va suposar, com tothom sap, una supressió generalitzada del servei de menjador, amb les conseqüències socials i educatives que avui coneixem, no?: la supressió de beques i ajuts; problemes de malnutrició en una etapa, doncs, fonamental de creixement; la creació de menjadors socials en alguns municipis, amb el risc d'estigmatitzar un perfil determinat d'alumnat en aquests últims anys, o el fet que no s'hagi contribuït a hàbits d'alimentació saludable, agreujat en entorns, com vostè deïa, rurals o que exigeixen transports molt més llargs, que fan que l'alumnat arribi a casa a unes hores allunyades, diguem-ne, de la franja saludable per fer un àpat.

Doncs, bé, la senyora Rigau, no contenta amb aquest estalvi a la secundària, es plantejava aquest canvi horari en infantil i primària, i d'aquí aquest pla que el 2016 es va prorrogar fins enguany.

Clar, no hem amagat mai, des del Grup Socialistes, que aquesta compactació de jornada ens preocupa, perquè ens sembla que pot reproduir i reforçar algunes desigualtats, no? En primer lloc, per les diferències horàries que suposa. Avui dia, doncs, tenim que a la majoria dels centres concertats, tant de primària com de secundària, segueixen aquesta jornada continuada –no només això, sinó que, en el cas dels instituts, hi ha la sisena hora– i, en canvi, un 87 per cent dels instituts encara tenen jornada intensiva. I aquestes diferències horàries entenem que també generen desigualtats.

En segon lloc, pel que fa a la bretxa educativa en l'àmbit no lectiu. Què passa amb les extraescolars, no? Les famílies amb recursos entenem que poden accedir a aquesta oferta existent, que es planteja com a obligada pels centres, com a voluntària per les famílies, però què passa amb aquelles famílies que no tenen la informació i, sobretot, les que no tenen els recursos. Quina administració s'ha de fer responsable de pagar aquests ajuts, si és que n'hi ha. Hem entès de la seva intervenció que apuntava, una mica, la responsabilitat als ajuntaments, però això té molt a veure amb la igualtat d'oportunitats en l'àmbit educatiu no lectiu, i entenem que per aquí s'estaria eixamplant molt la bretxa educativa, quan ja és molt important.

I, d'altra banda, doncs, tenim dues iniciatives importants paral·leles, que vostè jo crec que també hi ha fet referència. L'aliança per l'Educació 360, que això és una iniciativa liderada per les administracions públiques –la Diputació de Barcelona, també hi ha la Fundació Bofill, la Federació de Moviments de Renovació Pedagògica. Però, clar, la pregunta última torna a ser qui s'ha de fer responsable d'aquesta igualtat d'oportunitats lectives d'accés al lleure educatiu. I entengui que venim d'una desatenció o abandonament de la corresponsabilitat en l'etapa educativa zero a tres, que és competència exclusiva del Govern, i és normal que aquesta garantia d'equitat en aquest àmbit educatiu del lleure també generi preocupació i desconfiança entre administracions públiques.

I, per tant, volíem preguntar-li directament fins on arriba el compromís del departament en aquest àmbit. Es limita a obrir patis d'escola a la tarda o caps de setmana? O també implica disposar de partides per a aquestes beques o ajuts per garantir aquesta equitat en l'accés al lleure, no?

I, d'altra banda..., parlava de l'aliança 360, i, d'altra banda, hi ha el Pacte nacional per la reforma horària. I aquí sí que li volíem demanar quines indicacions ha fet el departament, si és que ja les ha fet, amb relació a l'horari educatiu.

Des del PSC, evidentment no ens tanquem en banda a un debat sobre horaris a l'escola; de fet, ens sembla que repensar els horaris, doncs, pot representar una oportunitat de millora. Per exemple, a Finlàndia, cada quaranta-cinc minuts de classe fan una pausa, no? Doncs..., és a dir, no ens tanquem a debatre sobre horaris, però sí que es tracta d'un tema molt complex, amb unes afectacions que cal acordar molt bé. I per nosaltres és prioritari garantir que la reforma horària o la implantació d'aquestes jornades no sigui un element, com deia, generador de desigualtats. I per això ens sembla molt imprescindible garantir que aquests horaris es repensin amb criteris pedagògics i de salut; garantir aquest servei de menjador a tota l'educació obligatòria –i això vol dir també recuperar-ho en la secundària–; garantir, com deia, aquest accés a l'activitat del lleure educatiu fora de l'horari lectiu i activitats de suport a l'aprenentatge –és a dir, que cap nen estigui exclòs d'aquest lleure. I per això demanem, doncs, habilitar partides pressupostàries per a aquests ajuts, per a les famílies que no poden accedir-hi, no?

I el dubte, novament, és qui es fa responsable d'això. I entenem que ha de ser el departament i no els municipis o entitats supramunicipals, que ja estan assumint moltes despeses de serveis que no els correspondrien, pel fet de que no en són les autoritats competents, no? I, per tant, això, ho tornem a posar a sobre la taula.

I, d'altra banda, que no s'ampliïn les diferències entre centres públics d'un mateix municipi o barris, o entre centres públics i concertats, perquè ens sembla que aquí novament reproduïm desigualtats.

I, d'altra banda, doncs, tret d'alguna excepció, com deia, no? –entorns rurals o amb singularitats, deia, d'una activitat econòmica molt determinada–, tampoc ens sembla bé que sigui cada centre que apliqui un criteri diferenciat, sinó que defensem que hi hagi un criteri comú, marcat pel departament, que ha de ser aquest responsable de garantir l'equitat. I, per tant, el «dret a decidir» –entre cometes– de cada centre no el podem compartir.

Sí que tenim present que, a la resta d'Europa, la tendència actual és precisament la contrària, no?, és estendre les jornades escolars a tot arreu. I fins i tot en aquells països on s'ha implantat, ho han canviat per jornades a temps complet.

I també ens preocupa, doncs, que aquesta reforma horària redueixi les possibilitats de conciliació de les famílies en general i de les dones en particular. En un formatge que ens posava vostè en aquesta presentació, venia a dir, si no ho he entès malament, que a les extraescolars..., no només a la primera franja, que s'acabava a les dues, no? –més o menys, majoritàriament s'acabava a les dues–; però quan feien extraescolars, anava entre les quatre o les cinc i mitja, que pot ser una hora semblant a la jornada continuada. I, per tant, jo crec que és a partir dels diferents posicionaments, d'algunes coincidències, que hem de treballar, doncs, tots els..., el Govern, evidentment, els grups polítics, sindicats, totes les plataformes que pugin existir, per garantir millores, en termes d'horaris, que no suposin retrocessos en termes d'equitat.

I, recuperant el fil de l'avaluació que en fa el Govern, si ens fixem en el criteri més pedagògic o acadèmic, doncs, bé, teníem que el cost econòmic..., no l'hi hem preguntat directament, però entenem que pot ser un estalvi baratet; que el cost social pot ser molt alt, en termes de desigualtats, però no hi ha evidències –i crec que vostè també ho deia– que la jornada compactada millori els resultats acadèmics o, en tot cas, que no sigui per ella mateixa. Molts experts apunten que més aviat poden empitjorar resultats. I, de fet, en molts gràfics, estaven per sota..., no sé si molt, però, en tot cas, estaven per sota de la mitjana, no?, que pot descendir la concentració, que pot baixar fins i tot el rendiment acadèmic.

Vostè sí que s'ha referit a la reducció de l'absentisme. I aquí, clar, novament, si ens fixéssim només en centres d'alta o màxima complexitat..., que ja sé que no era

la majoria, perquè em sembla que eren només tres, de tots; però, clar, normalment, un horari singular en aquest tipus de centres podia, novament, actuar com a estigmatitzador, no?

I pel que fa a la millora de la convivència, clar, entenem que és a base d'eliminar i reduir un espai. Per tant, més aviat pot ser un avantatge relatiu a la gestió dels centres, però, en tot cas, no ens sembla un avantatge, en termes acadèmics, massa important.

I sobre..., coses que vostè no deia, no?, però en aquest debat d'horaris s'ha dit moltes vegades que a primera hora de la tarda es rendeix menys. No sé si es rendeix menys que a darrera hora del matí, però, en tot cas, l'únic argument a favor que veiem és el que representava millores d'horaris en termes de cara al professorat; però ens sembla un argument realment molt mancat de pes.

I també li volíem demanar, doncs, si..., com s'han obert, enteníem, en aquest pla pilot..., als centres que els afectava s'han obert estudis assistits, més biblioteques obertes, més reforçament en llengües estrangeres, quina valoració en feien, en termes acadèmics. Si hi ha hagut millores d'èxit educatiu en aquests termes, no?, si això ho tenen detectat.

També li volia preguntar per la valoració dels municipis, si la coneix; si ho han parlat amb municipis, quina valoració en fan. I si, tenint en compte que som, juntament amb el País Basc, de les poques comunitats autònomes que encara mantenim, doncs, aquest horari continuat de manera generalitzada..., si coneixen o tenen la valoració d'altres comunitats autònomes que ho puguin aplicar.

Una qüestió que vostè no ha tractat i que ens interessa bastant és si aquesta reducció de jornada del professorat, traduït en aquesta compactada, ha suposat millores en termes de formació permanent del professorat, si és que això ho han contemplat.

Però, en tot cas, ens sembla que és un tema de debat, fins i tot pot haver-hi una certa confrontació de la comunitat educativa, que entenem que requereix un ampli consens; és a dir, que li agraeixo jo crec que la sinceritat en l'exposició, que no ha vingut a dir «és tot meravellós» ni «tot és negatiu», hi ha pros i contres. Però sí que, doncs, li volia demanar..., m'ha semblat entendre que mantenen aquest pla un any més; entenc, per tant, que no generalitzen aquesta jornada compactada enlloc. I no m'ha quedat clar si ampliaran el nombre de centres, o es pot ampliar el nombre de centres que formaran part, també, aquest any més, del pla pilot. I, en tot cas, doncs, si consoliden aquest horari als centres, amb aquests condicionants que vostè deia, finalment aquesta responsabilitat sobre l'equitat en qui recau, no? Recau en els ajuntaments, com deia.

I la darrera pregunta, perquè em sembla que ja vaig malament de temps, és si –aprofito, eh?, ja sé que no és l'objecte de la compareixença– pensen garantir, doncs, el servei de menjador a secundària, de cara al proper curs.

Moltes gràcies, president.

El president

Moltes gràcies, senyora Niubó. En nom del Grup Parlamentari de Ciutadans, té la paraula la senyora Sonia Sierra.

Sonia Sierra Infante

Muchas gracias, señor presidente. Buenas tardes. Bienvenido, señor Josep González Cambray y su equipo. Y, antes de empezar, me gustaría hacer una previa. Hoy he visto esta foto de los servicios territoriales de Sabadell, llenos de lazos amarillos. ¿Alguien se cree que una familia puede ir a denunciar casos de adoctrinamiento a una sede que está toda llena de lazos amarillos o ser atendida por personas con lazos amarillos? Después, por supuesto, critican a Ciudadanos cuando denunciamos el adoctrinamiento en los centros, pero es que la verdad es que nos lo ponen facilísimo. A mí no me parece que ninguna familia pueda sentirse cómoda, y menos en el Vallés Occidental, donde en la mayoría de municipios ha ganado Ciudadanos y,

normalmente, por goleada, cuando se supone que estos son los que tienen que velar por la educación de todos los alumnos y también por las condiciones laborales y el bienestar de todo el profesorado. ¿Usted cree que alguien se puede sentir cómodo con esto, evitando la neutralidad que sería obligada en los espacios públicos y que ya les ha dicho el Defensor del Pueblo que tiene que ser así?

Bueno, acabada esta previa..., i anant ja a la seva intervenció, a mi m'ha cridat molt l'atenció que, quan ha començat a parlar de la primera avaluació del primer plat pilot... (*Remor de veus.*) És que sempre que parlo jo hi ha gent parlant. És una cosa...

El president

Si us plau...

Sonia Sierra Infante

El tema de l'educació, malgrat que es diu això Comissió d'Educació..., és que cada vegada que intento parlar és complicat.

El president

Senyora... Gràcies.

Sonia Sierra Infante

Deia que em cridava l'atenció que, en la primera avaluació que han fet, no han parlat del tema de les famílies. Entenc que, per poder fer el pla pilot, s'ha de tenir un 80 per cent del consentiment de les famílies, però m'ha cridat l'atenció que no es tingués en compte les famílies, o així ho he entès jo, si més no, a la primera avaluació de la primera fase, a l'hora d'avaluar. Jo penso que és molt important el que puguin pensar les famílies, més enllà de que, per poder formar part d'aquest pla, hi ha d'haver un 80 per cent del consentiment; però un pot tenir una idea i, un cop dut a terme el pla, pensar: «Doncs, mira, no em va tant bé com jo pensava, no?» Per això crec que és molt important entendre què pensen les famílies. De fet, nosaltres, com sabem, som liberals i a mi em sembla molt raonable que, depenent de la zona on viuen les persones, poden estar més o menys d'acord amb aquest tipus de jornada continuada. Per exemple, s'ha parlat de les zones turístiques, que són normalment les..., o una part de la població que demana aquesta jornada compactada, en llocs..., per exemple, Rubí, no?, que és d'on jo vinc, que és molt industrial allà, moltes persones acaben la seva jornada laboral a les dues de la tarda, perquè hi han moltes fàbriques –cada cop menys, però hi continua havent moltes fàbriques–, i, en aquest sentit, per a moltes persones haver d'anar a buscar la canalla al migdia, a corre-cuita, fer el dinar i tornar-los a portar a l'escola, va molt més en contra de la conciliació que no pas si tenen una jornada més semblant a la seva laboral, amb la qual cosa, per què no intentar tenir diferents models, depenent de les demandes de la comunitat.

Jo explicaré la meva experiència. No és de primària, és de secundària, però curiosament les conclusions són molt semblants al que han comentat. Jo treballava a un centre que estava als afores de Rubí –de secundària, però n'hi havia un de primària molt a prop, també–, amb la qual cosa els alumnes passaven, literalment, més hores a l'autocar d'anada i tornada per la tarda que temps estaven allà; si sumàvem l'anada i la tornada, era més temps, depenent d'on vivies, que no pas el temps que estaven fent classes. I les conclusions, quan es va fer l'avaluació..., després jo vaig marxar, no sé com ha continuat, però en l'avaluació que jo vaig viure eren molt semblants. A nivell acadèmic, no es va notar cap mena de millora ni d'empitjorament, i on es va notar molt és en l'absentisme. Jo crec que en el cas de secundària, que no és el que estem tractant avui, segurament en el tema de l'absentisme té molta més incidència fer una jornada compactada, per combatre l'absentisme, que no pas segurament a primària, que si un nen té sis anys segurament no estarà sol pel carrer, tinguem el model que tinguem, i menys si és educació infantil, no?

Després, més coses. És veritat que a la resta d'Espanya, en general, es fa aquest tipus de jornada, i també a la resta d'Europa. Però s'ha de matisar una cosa. Per

exemple, als països d'Europa del nord, els nens no dinen a aquesta hora. Per què? Perquè a tots els centres hi ha menjadors i, a més, és gratuït. Països com Finlàndia, com Suècia, com..., el menjador és gratuït. Que després també hi ha controvèrsies. Jo me'n recordo, d'una controvèrsia..., no me'n recordo si a Noruega o a Suècia, un dels dos països, que hi havia una controvèrsia perquè resulta que l'Estat gastava més diners amb els àpats de les persones que estaven empresonades que no pas amb els dels alumnes. I va ser un escàndol. És a dir, que després, sempre, els models es poden millorar.

Però, clar, estaria molt bé, si pensem en generalitzar la jornada continuada, pensar en com..., si més no les persones que més ho necessiten, es puguin quedar sempre al menjador, sense que això sigui una càrrega econòmica per a les famílies. I això també ens ajudaria per fer un horari més raonable de cara als alumnes, que tindrien un tall a meitat de la seva jornada, podrien fer un àpat i continuar, i després acabar a una hora més raonable. Perquè al centre que jo els comento dels afores de Rubí, com havíem de deixar molt d'espai per anar i tornar, començàvem mitja hora més tard al migdia, amb la qual cosa acabàvem mitja hora més tard per la tarda i aquells nens pràcticament no veien el sol, més enllà de l'hora del pati o des de l'autobús. I, hi insisteixo, aquest era de secundària, però és que al costat n'hi havia un de primària.

Llavors, jo sí que penso que és una molta bona opció continuar fent el pla pilot. Les evidències que ens han presentat de rendiment acadèmic no són especialment positives, però tampoc són especialment negatives, amb la qual cosa crec que, en aquest sentit, potser no és el que té més pes; el que té més pes és veure com les famílies es poden organitzar per tenir un temps de més qualitat amb la canalla.

I després hi ha una altra cosa que a mi m'agrada recordar –no només en el tema que tractem avui, sinó en d'altres–: és que moltes vegades sembla que se'ns oblidava que l'escola té com a finalitat principal ensenyar, educar; la motivació ha de ser pedagògica. I moltes vegades, quan sentim parlar d'aquests temes, sembla que es confon l'escola amb..., no vull que soni despectiu sobre les llars d'infants, perquè els tinc tot el respecte i em sembla una feina fantàstica, però no podem confondre, per exemple, una secundària amb una llar d'infants, que té un sentit molt clar de cura. A la secundària ha de primar més l'ensenyament, poder formar aquestes persones acadèmicament per la via que triïn, que no pas pensar si és que han d'estar més o menys hores perquè la família treballa més o menys hores, perquè el que tampoc podem fer és tenir la canalla fent jornades laborals d'adults i amb hores extres incloses, no? És a dir, hem de diferenciar molt bé que evidentment no és l'escola qui ha de donar una resposta a la conciliació de la vida familiar i laboral, sinó que ha de ser la societat. I això vol dir que les escoles, en tant que edificis públics, poden fer aquest servei, «albergant» menjadors escolars gratuïts, «albergant» extraescolars, però això necessàriament no vol dir l'escola. I penso que, moltes vegades, quan parlem ens n'oblidem, d'aquesta diferència. S'ha de tenir molt clar que les escoles el que tenen és una motivació pedagògica i que s'ha de donar el millor ensenyament per als alumnes, i, a banda, s'ha de garantir que aquests nens estiguin ben cuidats i ben atesos durant tota la jornada laboral, tenint en compte que és que les famílies treballen moltes hores per poder mantenir el ritme de vida.

I, després, m'ha agradat molt una cosa que ha dit: que els alumnes sempre han de ser el centre de les polítiques. Doncs miri, tant de bo això que ha dit vostè, i que li dono tota la raó, fos sempre la motivació del departament, perquè, per exemple, tenim evidències científiques –i aquí sí que hi ha evidències científiques, a partir de la nostra anàlisi de PISA– de que la immersió lingüística és negativa per als alumnes castellanoparlants, però pesa més la ideologia que no pas les evidències científiques que això és negatiu per als alumnes. Com també hi ha evidències científiques –no d'Espanya, sinó de tot el món– de que la llengua materna és un facilitador de l'ensenyament, i aquí es mantenen en impedir que més de la meitat dels catalans puguin estudiar en la seva llengua materna. És a dir, que tant de bo vostè pugui convèncer

a tot el departament que, en tot moment i en totes les polítiques, l'alumne sigui el centre i no la ideologia nacionalista sigui el centre de les polítiques del departament. Gràcies.

El president

Moltes gràcies, senyora Sierra. En nom del Grup Parlamentari de Catalunya en Comú Podem, té la paraula el senyor Lucas Ferro.

Lucas Silvano Ferro Solé

Moltes gràcies, president. Moltes gràcies, director general. Jo crec que, amb relació a la jornada compactada, hi ha un element fonamental que té a veure amb els usos del temps en la nostra societat, tant amb les jornades laborals, com amb la conciliació familiar, com també els usos del temps en la infància i en l'adolescència.

A mi la primera pregunta que m'agradaria fer-li és quins són els problemes principals que s'han trobat a l'hora de dur a terme aquesta prova pilot; si hi ha alguns problemes que vostès destacarien.

I la segona que m'agradaria fer-li és si han estudiat que hi hagi hagut un impacte en el benestar i en el descans dels infants, i si la jornada compactada ha pogut atendre o ha pogut facilitar alguns dels problemes vinculats al cansament, la conflictivitat, a problemes d'atenció, etcètera, per la implantació de la jornada escolar intensiva.

Després, bé, vostè ha dit que no hi ha hagut millores clares en els resultats acadèmics, em sembla que ha dit; per tant, no li faré cap pregunta al respecte. Però sí que m'agradaria saber si han vinculat l'aplicació de la jornada intensiva a l'aplicació de metodologies pedagògiques que afavoreixin l'atenció personalitzada i l'aprenentatge personalitzat.

I, per últim, si han fet algun estudi vinculat a la conciliació familiar. És a dir, entenc que un element fonamental d'aquest tipus d'horaris és poder casar-ho amb la conciliació familiar; si vostès tenen dades, o tenen almenys dades sobre les queixes a la conciliació familiar que hagi pogut comportar.

Moltíssimes gràcies.

El president

Moltes gràcies, senyor Ferro. En nom del Subgrup Parlamentari de la CUP - Crida Constituent, té la paraula el senyor Carles Riera.

Carles Riera Albert

Gràcies, president. Bé, gràcies a vostè i a tot el seu equip per la seva compareixença. Valorar, evidentment, positivament l'experiment d'haver fet aquesta experiència pilot; és la millor manera de tocar a terra, no?, i poder avaluar, efectivament, com vostès ho han fet, l'interès d'aquest nou possible model. I a nosaltres, això, tant l'experiència pilot en si com la seva avaluació, sobretot ens interessa des del punt de vista de si arribem o no a la conclusió de que la jornada compactada és generalitzable o no al sistema educatiu, o és molt extensible al conjunt o a la majoria dels centres del país. Perquè nosaltres, com que no som liberals ni neoliberals, sí que pensem que, en aquests moments, el repte del nostre sistema educatiu no és augmentar el catàleg de diferents modalitats de centre. Ja tenim centres privats, centres concertats, centres elitistes que segreguen per sexe, i, dintre del sector públic, també tenim, cada vegada més, una major diversitat de centres, pel seu model i per la seva qualitat. Per tant, des del nostre punt de vista, el que cal és anar en el sentit contrari, eh?, cap a garantir un sistema públic, universal, gratuït, igualitari, equitatiu, que realment sigui un instrument fonamental de lluita contra la segregació escolar, mitjançant la lluita contra la segregació escolar; per tant, res més lluny d'augmentar encara més la diversificació de models de centres.

Aleshores, en aquest sentit, les conclusions d'aquesta experiència, encara que siguin provisionals, i de la seva avaluació, ens fan pensar que estem lluny de la possibilitat de concloure que aquest model és generalitzable; al contrari, eh? –al contrari.

Vostè ha insistit molt en la seva avaluació que, des del punt de vista comparatiu, no?, les variables, els indicadors amb què comparen els centres de referència de la prova pilot amb la resta dels centres donaven uns resultats iguals. Jo crec que, sense donar grans diferències, però sí que donaven, respecte a la majoria d'indicadors, uns resultats lleugerament més negatius, eh? Vaja, tal com jo he entès la seva exposició; lleugerament, però més negatius.

D'altra banda, algunes qüestions que ja s'han dit i que em sembla que val la pena subratllar com a interrogants o com a inquietuds o com a qüestions a què aquesta experiència pilot no dona solució o no deixa resoltes. Realment, en cas de generalitzar, podríem garantir, de manera absoluta, total i universal, l'àpat diari a tots i a totes les alumnes al nostre sistema escolar? Per posar un exemple –que no per menor..., també és important–: segurament, en determinats centres rurals, això és una qüestió imprescindible, no?, perquè, altrament, si hi sumem els horaris de transport, etcètera, generaria un desordre horari, doncs, més que important.

D'altra banda, efectivament, la climatologia del nostre país, no?, segurament no és comparable amb la d'altres països o altres territoris on s'aplica aquest tipus d'horari. És a dir, nosaltres no tenim la necessitat de concentrar l'activitat durant el matí, atesa la climatologia de la tarda, diguéssim. Pot semblar un comentari menor o anecdòtic, però em sembla rellevant.

D'altra banda, també hem de tenir en compte la necessitat –que vostè ho ha subratllat també clarament– de pactar entre els diferents actors de la comunitat educativa –docents, alumnes i famílies–, en un país on, majoritàriament, les famílies no tenen horari compactat, no?, i on segurament el cos docent, en cas de que s'arribés a un model d'aquest tipus, el que demanaria és poder dedicar la resta d'hores, doncs, a activitats formatives, a millorar l'organització i la coordinació de l'activitat docent, etcètera, cosa que em sembla que en aquests moments no està sobre la taula d'aquesta manera.

També s'ha dit, però també val la pena subratllar-ho: la incidència que això pot tenir en el rendiment escolar, sobretot dels més petits, de les més petites, no?, el debat o la polèmica sobre, en un horari concentrat en el matí, quina és la franja realment de rendiment escolar útil. També és una qüestió que caldria aclarir.

I, per últim –ja vaig acabant, president–, sobretot nosaltres en el que volem posar l'accent és en el risc evident, indubtable, des del nostre punt de vista, de que en aquests moments i en les condicions socials, no?, en l'ecosistema del nostre país, doncs, realment un model d'aquest tipus de jornada compactada en el que pugui incidir és en un augment evident de la segregació escolar, per no poder garantir el tema, doncs, de l'àpat generalitzat i universal a tots i a totes les alumnes, pel fet de no poder garantir que totes les activitats de tarda –les extralectives, les extraescolars– siguin necessàriament i obligadament de provisió pública, gratuïtes i d'accés universal a tots els alumnes, i per la necessitat de que això s'hagi d'abordar integralment en el territori; no pot ser que això sigui un bolet en un centre, de forma desintegrada de la resta de centres educatius públics o concertats del territori, perquè estaríem abundant, doncs, evidentment, en la segregació.

Per tant, aquesta qüestió –i ara sí que acabo– requereix un abordatge que ens garanteixi que no augmentaríem la segregació escolar, que implica abordar altres temes: la universalització dels menjadors escolars, públics i gratuïts, les activitats extralectives públiques, de provisió pública, universals i gratuïtes, i un abordatge integral dels centres en el territori. Això en aquests moments no és així, i, per tant, nosaltres posem molt en qüestió la possibilitat –més aviat al contrari– d'aplicar aquest model de jornada compactada al conjunt de centres del país.

Gràcies.

El president

Moltes gràcies, senyor Riera. En nom del Grup Parlamentari Republicà, té la paraula el senyor Bernat Solé.

Bernat Solé i Barril

Moltes gràcies, president. Senyor Cambray, moltes gràcies per la compareixença i per les dades que avui ens ha donat. Bé, en primer lloc, com a grup parlamentari, reconèixer el fet de que sigui adequat plantejar un canvi d'aquesta magnitud a través d'un pla pilot. De fet, el pla pilot el que ens permet és, entre moltes altres coses, doncs, fer una anàlisi profunda per prendre la millor decisió; també ens incorpora diferents elements de valoració que després aniré desgranant; també ens permet veure la implantació d'aquest model en diferents realitats socials i territorials; també ens permet veure el grau d'implicació de la comunitat educativa en general i, fins i tot, de les entitats municipals, que, en aquest cas, hi tenen molt a veure; valorar-ne el grau de consens, com bé ens ha dit i com bé aquesta extensió del pla pilot encara confirmarà més, i finalment, doncs, d'aquí desprendre'n uns indicadors objectius, sigui a nivell quantitatiu o a nivell qualitatiu, que ens permetin acabar decidint quin és el millor model, si és que hi ha un únic millor model per al país, o hem de fer el que dic sempre, «cirurgia fina» i adequar cada model a cada territori o a cada realitat.

És evident que un model únic, a dia d'avui, no dona resposta a les necessitats del sistema educatiu; prova d'això és que en un dels gràfics que ha exposat ens parlava d'una certa dispersió en l'horari de finalització de l'horari compactat. Si no ho recordo malament, hi havia centres que acabaven a la una, centres que acabaven a dos quarts de dos, a tres quarts de dos, i fins i tot a les dos; per tant, això ja demostra que un horari únic, un model únic no és compatible amb totes les realitats.

I, per altra banda, doncs, la dispersió de les activitats extraescolars o de les activitats extralectives, que en cada lloc, en cada territori i en cada centre són diferents. Hi ha centres on és l'ajuntament qui promou una oferta completa d'aquestes activitats, però hi ha altres municipis en què és el mateix centre o les mateixes AMPAs qui fomenten aquests tipus d'activitats. I, per tant, en funció de cada realitat, és bo un model o un altre model.

Ens ha parlat del consens necessari de la comunitat educativa. Hi estem totalment d'acord. I prova d'això és que, si no ho he entès malament, en aquesta extensió que proposa el departament per al proper curs, doncs, es demana la conformitat d'un 80 per cent o superior de les famílies. Nosaltres ho considerem important, però no vinculant; és a dir, la decisió no només ha de dependre del grau d'acceptació de les famílies, que també, sinó que també ha de dependre, i sobretot, de si els resultats finals, si els resultats objectivables, fan que la millora de la qualitat educativa sigui positiva. I, per tant, important el consens de les famílies, però no d'una forma imprescindible. De la mateixa manera que també és important el consens pel que fa al consell escolar, que, si no ho recordo malament, també es demana aquest 80 per cent.

També ha posat sobre la taula la necessitat de tenir en compte elements externs, com puguin ser aquells municipis disseminats on els desplaçaments són molt més llargs que en altres municipis i, per tant, això són elements a tenir en compte a l'hora d'implantar un model o implantar-ne un altre, o models concrets, models econòmics concrets de municipis, com puguin ser els que tenen una realitat turística molt important i el fet de que això condicioni els horaris de les famílies.

Per altra banda, crec que també un element important a tenir en compte és l'aposta clara del departament pel que fa als instituts escola. I, per tant, si aquesta ha de ser l'aposta que nosaltres, com hem dit en altres ocasions, compartim, doncs, caldrà veure si això, si la jornada compactada en primària, en infantil i primària, acaba sent compatible amb aquest model d'institut escola.

Repassant una mica les dades que ha presentat, en general s'obté una lleugera millora, però no d'una forma significativa. Pel que fa a l'absentisme, hi ha una petita millora, tant a infantil com a primària. Pel que fa a la demanda de P3, doncs, també hi hauria una petita millora. Pel que fa a la superació d'àrees instrumentals, també es demostra una petita millora. Pel que fa a la superació de competències bàsiques, en aquest cas, si no ho recordo malament, el gràfic el que ens diu és que es mantenen els mateixos resultats. I, pel que fa al rendiment acadèmic, doncs, sí que hi ha una lleugera millora.

Això podria ser a nivell quantitatiu, però a nivell qualitatiu, el que és evident és que hi ha un grau de satisfacció per part dels usuaris, i això ho confirmarem en aquests centres que se'ls demanarà la confirmació.

També a la valoració de que la franja de matí..., això són els mateixos consells escolars i, sobretot, els claustres de mestres i professors, que el que ens diuen és que la franja de matí és aquesta franja on s'obté més rendiment acadèmic i, per tant, això és un element important a tenir en compte.

I, finalment, aquest element de la millora en la coordinació dels educadors. El fet de compactar la jornada, doncs, el que permet és, per una banda, a la tarda, poder fer més activitats de coordinació entre els mateixos claustres, però, per altra banda, també facilita la formació del claustre.

Pel que fa a nivell de Catalunya, aquell gràfic que ens posava, una comparativa dels vint-i-cinc centres amb pla pilot respecte a la resta de Catalunya, on s'observava una mica més d'absentisme i potser uns resultats inferiors, jo hi voldria treure una mica d'importància, perquè, al cap i a la fi, era un gràfic molt ampliat i, si anem a mirar el percentatge de diferència entre els centres de pla pilot i el total de Catalunya, la diferència era molt petita. Per tant, no ho donaria com unes conclusions evidents com per tirar endavant un model o un altre.

Finalment, per part del Grup Parlamentari Republicà, valorar positivament l'anunci que ha fet avui de perllongar aquest pla pilot un any més, i, sobretot, que la decisió que s'hagi de prendre en el seu moment tingui en compte, sobretot, l'alumne; l'alumne com a centre de totes les polítiques educatives, tal com molt bé ha dit. De fet, posar al centre l'alumne a l'hora de prendre les decisions evita que no sigui el caràcter més liberal o menys liberal d'una societat a l'hora de prendre les decisions. Per tant, voldríem defugir d'aquests conceptes a l'hora de prendre aquesta decisió.

Sobretot, posar sobre la taula la millora del rendiment acadèmic, la reducció de l'absentisme escolar, garantir que aquest model, doncs, sigui garant de l'equitat, que hi hagi una reducció de la segregació escolar, i, evidentment, afegir la millora de la conciliació familiar i la conciliació laboral, no com un requisit, però sí com un valor afegit. I si, a més a més, això genera un estalvi econòmic per a les famílies i els centres, benvingut serà.

Ho reitero, la decisió final penso que haurà d'anar d'acord amb cada realitat social i amb cada realitat territorial. Posar també sobre la taula –ja ho ha comentat, i ho celebrego– l'espai migdia com a espai educatiu; no podem concebre aquest model de jornada compactada o de jornada no compactada sense tenir en compte aquest espai migdia com aquest espai educatiu. I aquesta aposta per l'educació a temps complet, o altrament anomenada «educació 360», que té en compte, doncs, tota l'activitat educativa que rep l'alumne, no només en la formació reglada, o en l'horari reglat, sinó més enllà de l'horari reglat.

Finalment, és imprescindible el compromís de les entitats municipals –i parlo amb coneixement de causa. Aquells municipis on els ajuntaments creguin en oferir totes aquelles activitats, en la mesura de les seves possibilitats, per acabar de complementar l'oferta educativa dels centres, la jornada compactada té sentit. En aquells municipis on no hi hagi oferta més enllà del mateix horari reglat i escolar, nosaltres considerem que no acaba de tenir sentit. I, finalment, perquè això tingui un èxit a nivell de municipi, hem de pensar no només en centres, sinó a nivell global de mu-

nicipi, o a nivell global d'àrea educativa, i, en aquest cas, demanar que en cas que es faci una jornada compactada, que hi hagi coordinació, en aquest cas, amb l'escola concertada, perquè el que és molt complicat és la convivència, en un mateix municipi, d'una oferta amb un horari per a l'escola pública i un horari diferent per a l'escola concertada.

Moltes gràcies.

El president

Moltes gràcies, senyor Solé. En nom, ja per acabar aquest torn d'intervencions, del Grup Parlamentari de Junts per Catalunya, té la paraula el senyor Xavier Quinquilà.

Xavier Quinquilà Durich

Moltes gràcies, president. Donar la benvinguda al senyor Cambray, així com també a la secretària general i membres del departament. Bé, en primer lloc posar en valor, posar en valor aquest pla pilot. Com bé s'ha dit, la millor manera de poder arribar a conclusions reals és provar, i fer-ho, a més a més, amb una voluntat d'avaluar amb el màxim rigor possible per tal de poder arribar a conclusions; conclusions que són importants, perquè estem parlant de la possibilitat de canviar un model amb les conseqüències socials que comporta. I, per tant, no és una cosa menor. I, de fet, els diferents grups han plantejat moltes preguntes, i el mateix director general també ha deixat moltes preguntes damunt de la taula. Per tant, és obvi que no hi ha una decisió ferma al voltant del tema, perquè no tenim, com bé s'ha vist en els resultats de l'informe, unes dades suficientment concloents.

És evident que hi ha alguns elements positius: s'ha parlat de la reducció de l'absentisme escolar..., o elements positius en el sentit de compatibilitzar activitats extralectives amb aquest horari compactat. En qualsevol cas, per nosaltres hi ha un tema fonamental, que és l'eficàcia educativa. I, en aquest sentit, sembla obvi que no hi ha –no hi ha–, d'una forma constatable, una millora dels resultats acadèmics relacionada amb el canvi de jornada. En tot cas, segurament, la millora de resultats acadèmics, on sí té una translació molt més directa és amb la qualitat del projecte educatiu del centre, no pas, com bé ja ha dit el director general, amb temps organitzatius, que, efectivament, els centres es poden organitzar de moltes maneres, més enllà del que seria la jornada intensiva.

Per nosaltres també hi ha altres elements que han sortit i que tenen referència en l'impacte social. Tinguem en compte que això que ens estem plantejant només es planteja a l'escola pública. Ho deixo aquí. I hi ha un tema també fonamental i que s'ha apuntat, que és el tema de la inclusivitat, la inclusivitat pel que seria a les activitats de tarda; és a dir, tot allò que seria factor d'equitat, o un perill de segregació en cas de que tot això no estigui garantit adequadament.

Hi ha un tema que m'ha preocupat, en el sentit de..., malgrat que en l'estudi, doncs, es parlava d'una satisfacció de les famílies, també s'ha dit que no hi havia dades concloents al respecte. I, per tant, seria interessant saber quins indicadors, o quins elements s'haurien de tenir en compte, justament per tenir indicadors més reals de quin és el grau de satisfacció o què és el que en pensen, realment, les famílies. El que sí que ha semblat bastant obvi és que no genera més demanda per part de les famílies; i ja, per mi, aquesta és una dada molt important.

I, després, altres elements que també han sortit; elements de l'àmbit directament relacionat amb el servei de menjador, àmbit fins i tot nutricional, és a dir..., clar, estem parlant d'infantil i primària. També m'agradaria saber, al respecte, quina és la incidència que té en infants tan petits, el fet de dinar a les dos del migdia, què és el que porta aparellat, no només a nivell d'incidència dintre del que seria l'àmbit lectiu, sinó fins i tot a nivell alimentari, perquè al final això també acaba comportant un abús, per exemple, dels entrepans, eh? És a dir, com tot això s'organitza i quines incidències té des de l'àmbit, també, nutricional, més enllà del que és la garantia òbvia de, després, poder oferir el servei de menjador.

En qualsevol cas, jo em quedaria amb tres idees. La primera, la singularitat. Pensem que aquest programa pilot que s'està abordant des d'aquesta singularitat, és bo que continuï abordant-se des d'aquesta singularitat, i, en tot cas, que aquesta proposta de jornada intensiva pugui ser una proposta més vinculada a necessitats concretes en àmbits molt concrets, que no pas a fer-ho extensiu, sense tenir unes dades concloents que realment ho avalin.

L'altra és el tema de l'equitat; és a dir, qualsevol canvi en aquest tema ha de preservar, per damunt de tot, l'equitat, i no pot ser un element segregador. I que tot això –i penso que també és el debat de fons– ha d'anar subjecte a un àmbit molt més global, que té a veure justament amb la conciliació familiar, amb la reforma horària, amb un àmbit que ultrapassa el mateix àmbit educatiu, i que si no s'aborda des d'aquesta globalitat correm el perill d'acabar fent pedaços.

En qualsevol cas, i acabant, poso, com deia al principi, molt en valor aquesta prova pilot, però, hi insisteixo, des del principi de la prudència a l'hora de prendre qualsevol tipus de decisió d'un tema que, com he dit al principi, planteja un canvi de model que, doncs, suposa conseqüències importants i que afecten directament no només, en aquest cas, els alumnes, sinó també a tot l'entorn: famílies, a tota la comunitat educativa.

El president

Moltes gràcies, senyor Quinquillà. Doncs, acabada la intervenció de tots els grups parlamentaris, cediria la paraula, durant un període no superior a quinze minuts, al compareixent, el senyor González Cambray, perquè pugui donar resposta als dubtes i a les preguntes que se li han formulat.

El director general de Centres Públics

Gràcies, president. I gràcies a tots els grups parlamentaris per les seves intervencions i les seves aportacions. Aniré tractant de donar resposta a mesura que..., seqüencialment, a mesura que les heu anat portant a terme, les vostres intervencions. I permeteu-me que d'inici em pare una mica amb secundària, perquè la senyora Niubó –i després ha continuat sortint, i, per tant, ja ho faig ara d'inici– plantejava el tema de secundària. Comparteixo com ho veig, eh?

A secundària ens trobem..., la situació actual és que el 90 per cent dels instituts fan jornada contínua –el 90 per cent dels instituts públics. Això, aquest repartiment territorial d'aquest 90 per cent, és diferent: tenim territoris amb pràcticament el cent per cent, com Girona, Baix Llobregat, Vallès Oriental, Catalunya Central, Maresme i Vallès Occidental –Vallès Occidental i Oriental, tots dos; a Tarragona estem cap al 90 per cent, el 80 per cent a comarques, Terres de l'Ebre i Lleida, i el 61 per cent a Barcelona ciutat.

També sabem que ha arribat el moment d'avaluar la jornada contínua de secundària, és evident –és evident. Disposem de moltes dades quantitatives, però també és ben cert que hem de fer un pas endavant. Hem de fer un pas endavant en la jornada contínua a secundària i veure també anàlisis qualitius que hi han al darrere. I des del departament s'ha encarregat també aquesta avaluació, a nivell intern i a nivell extern.

Dit això, dit què cal avaluar, no ens cal esperar aquesta avaluació per ja treure algunes conclusions. I una de les conclusions que en podem treure, que també lligava amb alguna de les intervencions posteriors, és que tenim àmbits molt millorables pel que fa a la salut dels alumnes, relacionat amb l'àmbit nutricional dels alumnes, relacionat amb l'àmbit..., amb la vida, amb el ritme cronobiològic dels alumnes. I, per tant, sabent que el 19 per cent dels centres que fan jornada contínua tenen servei de menjador –el 19 per cent dels instituts tenen servei de menjador–, i sabent que el 33 per cent dels instituts que ofereixen jornada contínua tenen servei de cantina, amb aquests percentatges entenem que és imprescindible engegar un pla pilot.

Aquest pla pilot el teníem contemplat en la proposta de pressupost 2019. Per tant, permetin-me que..., hi han uns recursos associats, i, per tant, tant de bo el puguem portar a terme. Però està pressupostat en la proposta de pressupost de l'any 2019. I el que implica és: de forma voluntària per part dels instituts –de forma voluntària–, poder desplegar un pla pilot on una sèrie d'instituts garanteixin poder sortir en una hora similar a la que surten ara, però havent dinat. Poder sortir en una hora similar –no sempre serà possible: depèn dels torns de menjador, depèn del temps que s'hi destini–, però havent dinat, perquè, tal com també sortia en alguna de les seves intervencions, no pot ser que hi hagin alumnes que dinin a les quatre de la tarda o a les quatre i mitja de la tarda.

Per tant, el 2019-20 hi haurà aquest pla pilot per tal de posar menjadors a instituts on ara no s'està oferint aquest servei de menjador. I això molt lligat al valor afegit, també –que també ha anat sortint–, de l'equitat, la cohesió social. Si hi ha menjador, també hi han alumnes que poden tenir beques per a aquests menjadors –que ara no ho poden tenir–, i, per tant, molt lligat a l'equitat, molt lligat a la cohesió social, i molt lligat al menjar saludable.

Fet aquest parèntesi, que he entès que era oportú perquè el tema de secundària és lògic que també surti en aquesta compareixença, permetin-me que vagi respondent a alguns dels temes que han anat sortint. El format preguntes..., ho respondré en format resposta, i el que entengui que és oportú des de la meva direcció general, reforçat amb algunes idees que han sortit perquè les compartim plenament, també ho faré.

El tema de l'aliança Educació 360 és la clau –és la clau–: el temps educatiu és temps lectiu i és temps extralectiu. I això..., hem d'anar avançant en aquesta línia. Quin compromís té el departament amb les vint-i-cinc escoles? El mateix que amb la resta d'escoles. I aquí és on està el tema. Nosaltres despleguem aquest pla pilot, i d'aquí sorgeixen els requisits, si som capaços de garantir que no hi ha cap discriminació per raons econòmiques pel que fa a l'accés al menjador i pel que fa a l'accés a les extralectives. I aquestes són les condicions que establim. Són requisits que establim. Abans –ara canvia el torn, eh?–, deia el diputat Solé, deia: «L'aportació de les famílies és molt important, però no és vinculant»; evidentment –evidentment, evidentment. És molt important que les famílies siguin favorables a aquesta jornada, però és imprescindible que es garanteixi l'equitat a través del menjador i a través de les activitats extralectives.

Indicacions en l'horari educatiu i les reflexions. Estem en aquest debat. Estem en aquest debat i nosaltres hi serem, com a Departament d'Educació hi serem. I això també caldrà lligar-ho amb el calendari escolar; caldrà lligar-ho amb l'autonomia de centre, caldrà lligar-ho amb el calendari i en aquesta feina estem treballant.

«Criteris pedagògics», comentava vostè. De fet, abans deia: «Totes les decisions han d'estar preses amb l'alumne com a protagonista.» Totes les decisions han d'estar preses amb criteri pedagògic, perquè estem en educació. I, per tant, sí, sí, cal tenir en compte l'equitat, tal com deia, però també els resultats.

La valoració dels municipis és bona. Això també val a dir-ho, perquè ja són municipis que van ser molt proactius a l'hora de començar aquesta jornada contínua, i la valoració dels municipis és bona.

«Millores en la formació permanent del professorat.» No tenim aquests indicadors. Podem veure si és fàcil explotar aquesta dada, però no els tenim. No crec que sigui insignificant, la veritat. Però, en tot cas, com que no tinc l'indicador, agafi amb prudència la meua resposta, eh?

«No es generalitza.» No, no es generalitza. No sé si era format pregunta o no, però no es generalitza. I tampoc no s'amplia el nombre de centres docents. Només podran seguir fent jornada contínua algunes de les vint-i-cinc escoles que ho estan fent ara. Totes? Potser sí. Quantes? No ho sabem; depenent de la resposta que ens donin pel que fa al compliment dels requisits i dels criteris.

La senyora Sierra comentava: «Es va tenir en compte el posicionament i el com ho veien les famílies en la primera fase?» Sí, es va tenir en compte. El que passa és que ara el que fem és procedimentar aquesta informació, aquesta recollida d'informació, per fer-la de la mateixa manera a tots els centres; o sigui, que es produeixi també de la mateixa manera a tots els centres. Ens hem trobat, a les memòries dels centres, que ens deien: «Les famílies han dit que sí en aquesta enquesta», «Les famílies han dit que sí preguntant-ho en urna», «Les famílies han dit que sí...» Bé, ara el que fem és: tothom recollim les dades de la mateixa manera, que vol dir: una signatura per cada pare que digui «jo soc favorable a la jornada contínua –o desfavorable a la jornada contínua». Per tant, ho recollim arreu de la mateixa manera. I amb aquest 80 per cent del cens amb signatura favorable per part de les famílies.

Totalment d'acord amb el que deia, senyora Sierra, de la motivació pedagògica a les escoles –m'hi referia fa un moment–, és evident.

Senyor Lucas Ferro: «L'impacte en el benestar dels infants, cansament...» Són percepcions –són percepcions. Aquí ens caldrà avançar. Aquí ens caldrà fer més feina tots junts, aquí ens caldrà recórrer a qui faci falta, a qui en sàpiga més, i tot això ho hem d'anar..., hi hem de posar una mica més de ciència al darrere per poder prendre també les millors decisions. Ara ens valoraria veure el món de les percepcions, i, per tant, com és en aquest terreny, tampoc no crec que tingui molt sentit ni hi aportï un valor afegit la meua percepció al respecte, eh?, com a gestor públic o, abans, com a docent, com a professor que era. Per tant, tenim més percepcions que no pas evidències, i hem d'avançar cap a disposar de més evidències.

«Vinculat a l'aprenentatge personalitzat.» No. En principi, no. No es vincula, aquesta jornada contínua, amb elements concrets –no es vincula. Es dona un marge de maniobra, dins d'un marc horari, perquè el centre desplegui el seu projecte educatiu. Que els centres del projecte contínua puguin fer una sèrie de coses i altres centres que no estiguin en jornada contínua no puguin fer-les? Cert. Però també pot passar a la inversa. Per tant, no es vincula cap acció concreta educativa i pedagògica a la jornada contínua. Donem marge de maniobra i, a partir d'aquí, ens heu de respondre i veure quin valor afegit això ha suposat.

La conciliació familiar a la que feia referència: precisament aquest és un dels objectius de la pròrroga. La pròrroga per un any és veure realment que es produeix aquesta satisfacció de les famílies. I té molt més sentit fer-ho ara, de la manera que volem fer-ho ara, perquè hi han molts centres que ja fa anys que ho estan fent. Per tant, aquesta recollida d'informació té molt més sentit ara que a l'inici, perquè a l'inici la gent s'hagués posicionat en una jornada amb la qual no tenien experiència concreta, experiència pràctica, i no l'havien viscut durant anys. Ara que l'han viscut durant anys, té molt més sentit fer-la d'aquesta manera.

Senyor Carles Riera, tal com afirmava vostè, no es generalitza la jornada contínua a les escoles. Ho afirmo; afirmem..., diem el mateix. Coincidir amb que els resultats no són significatius –no són significatius. Podem garantir l'àpat diari? Podem garantir l'àpat diari amb el mateix sistema de beques que la resta d'escoles. Per tant, estem en línia.

Climatologia del país: no és una afirmació menor –no ho és pas. Voluntat de pacte i acord: sempre. Podria ser increment de segregació? No. No podria ser increment de segregació, perquè marquem uns requisits que si no ens els documenten... De fet, jo crec que aquests requisits..., no, «crec» no, afirmo que aquests requisits que establim, també, amb el tipus de document que ens ha de signar l'ajuntament, també ens protegeix molt més en aquest àmbit –en la pròrroga, dic, eh? O sigui, anem aprenent del que fem, perquè després... I, per tant, no té sentit la jornada contínua si no garantim l'accés al menjador i a activitats extralectives amb equitat i sense barreres econòmiques –no té cap sentit–; si no, no la podem fer, i, per tant, forma part dels requisits.

El senyor Bernat Solé comentava el tema de les activitats extralectives com a temps educatiu. Del tot d'acord i –ja ho hem anat comentant– és molt rellevant, 360 és cap a on hem d'avançar i així millorar el nostre sistema educatiu. El 80 per cent de les famílies és important, però no vinculant –ja ho hem comentat. Ha fet referència a la singularitat d'algunes escoles. Cert. Aquest és un dels punts forts d'aquest pla pilot: poder tractar singularitats i aprendre de situacions concretes.

L'aposta per l'institut escola. L'aposta per l'institut escola ha de valorar el mateix projecte pedagògic. Dins del mateix projecte pedagògic, com que entenem que el menjador és temps educatiu, també ha de ser coherent la resposta que se li doni a l'oferta de menjador d'un institut escola, eh?, i aquí ho deixo. Ja n'hem creat vint-i-cinc i, per tant, estem treballant també en aquesta línia.

Tal com deia –ho deia vostè i jo ho recalco, eh?–, els indicadors quantitius no permeten parlar d'evidències de millora atribuïbles de manera directa a l'organització horària. I això és el que ens donen les dades i això és el que ens ha donat la feina. Hi poden haver millores? Sí. Hi poden haver centres que empitjoren? També. De fet, hi són. Hi han centres que milloren amb un indicador concret, i centres que empitjoren. Però n'hi han en la mostra del pla pilot, fora de la mostra del pla pilot, i el que estem convençuts és que aquestes millores o empitjoraments no són atribuïbles de manera directa a la jornada contínua.

El senyor Quinquilà –el senyor Xavier Quinquilà–: «Compartir la satisfacció.» Del tot d'acord. Hem de provar coses, hem de fer plans pilot per tal de poder prendre les millors decisions. Per tant, també compartir aquesta satisfacció per haver portat a terme aquest pla pilot. Aquest pla pilot..., n'hem fet una avaluació i, a partir d'aquí, hem pres una decisió, que és aquesta continuïtat per un any, i, després, amb les dades i amb el que es digui aquest any, veurem quina és la següent decisió que caldrà prendre.

Vostè deia: «Prudència.» Sempre. Però, sobretot, prudència lligada a les evidències, lligada a les conclusions clares, lligada al que has après del que has fet. I, per tant, en aquest cas, prudència, perquè les conclusions són molt clares en una línia, i no les tenim suficientment clares en una altra. Per tant, encaixa molt, molt... Però no prudència per prudència, sinó prudència perquè –que és en el context que vostè ho explicava, eh?– les decisions que ens sorgeixen de l'experiència ens diuen, doncs: «Seguim fent-ho amb aquest ritme i amb aquest camí.»

«Les famílies, dades concloents», és el que comentava abans que farem ara. L'àmbit important..., sí –permeti'm que em pari aquí un moment– molt important. L'àmbit important: la salut nutricional. Ho he dit diverses vegades, però és que realment és molt important –realment, és molt rellevant. És el problema, el drama..., bé, la situació amb la que ens estem trobant a secundària en moltes jornades contínues; no en totes, en moltes jornades contínues.

I coincidiria amb les tres idees: singularitat, equitat i l'horari escolar educatiu no es pot tractar de forma aïllada, hi intervenen molts altres elements i factors.

I gràcies a tots.

El president

Moltes gràcies, senyor González Cambray. Doncs obriríem ara un darrer torn per als grups parlamentaris, per aclariments i preguntar alguna qüestió que hagi quedat pendent, si així ho desitgen. En primer lloc, el Grup Parlamentari Socialistes i Units per Avançar, la senyora Niubó.

Esther Niubó Cidoncha

Sí; gràcies, president. En primer lloc, per donar les gràcies. Em sembla que mai un membre d'un govern ens havia donat una resposta tan exhaustiva; o sigui, que li'n dono les gràcies. Celebrar, també, el pla pilot que vostè mencionava de cara a la secundària; ens sembla que és una bona notícia. Segurament que no és suficient, no? Voldríem que en aquest percentatge que vostè ens explicava clarament, doncs,

que poguéssim tenir el menjador a tots els instituts; però, en qualsevol cas, vostè parlava que un 19 per cent encara el mantenen, que un 33 per cent té cantina. Sí que li volia preguntar si malgrat..., tot apunta que no hi haurà pressupostos, hi ha la pròrroga; si això es podrà garantir igualment en aquest context, o si en el context de no pressupostos, doncs, això no hi serà, eh? I, en tot cas, a quin percentatge creuen que podrien arribar, de recuperació de menjadors en aquest pla, de cara al proper curs.

I dir que..., celebrar també que, veient els resultats pedagògics, tot allò que vostè ha explicat, doncs, que no es doni cap pas en fals. Ens sembla que, com que no hi ha evidències de que..., només el fet que la jornada en si suposi una millora acadèmica important, em sembla que és, com es deia ara, prudent no ampliar aquest pla, i, en tot cas, bé, fer una decisió d'un any més i veure què passa; és a dir, no prendre decisions que poden ser molt arriscades en termes de desigualtat.

I sí que, vostè, com..., hi havien dos elements importants: Un era el tema de les evidències empíriques amb relació al rendiment acadèmic; l'altre és la garantia d'equitat, que nosaltres li donem molta prioritat. I vostè ha parlat de la no discriminació d'accés al menjador i a les extralectives. I, clar, aquí li volia demanar: això vol dir beques? Vol dir beques que s'estan donant en aquests moments? Vol dir ajuts? Ho dic, perquè no en tenim constància. Si és així, doncs, per conèixer-ho.

I, finalment, doncs, dir que un dels altres elements, al marge del tema del rendiment acadèmic, de la garantia d'equitat principal, un altre seria la conciliació, és a dir, fer que..., amb aquesta reforma dels horaris, evidentment, l'alumne i l'infant ha d'estar al centre d'aquestes decisions, però tampoc decisions que acabin, doncs, comportant conseqüències molt negatives en termes de conciliació de les famílies i, com deia, de les dones en particular.

Moltes gràcies.

El president

Moltes gràcies, senyora Niubó. En nom del Grup Parlamentari de Ciutadans, té la paraula la senyora Sierra.

Sonia Sierra Infante

Gràcies. Simplement agrair l'exposició i amb les respostes de l'anterior torn ja ens quedem satisfets.

Gràcies.

El president

Moltes gràcies, senyora Sierra. En nom del Grup Parlamentari de Catalunya en Comú Podem, senyor Lucas Ferro.

Lucas Silvano Ferro Solé

No; agrair-li les seves respostes i la seva intervenció.

Moltes gràcies.

El president

Moltes gràcies. Senyor Riera, en nom del Subgrup Parlamentari... *(Veus de fons.)* No? *(Pausa.)* Senyor Bernat Solé, en nom de...

Bernat Solé i Barril

Només un petit prec, i no cal que me'l contesti ara. Tot i que la mostra és petita, de la mateixa manera que s'ha fet una anàlisi de si hi ha hagut increment en la demanda de P3 en aquells llocs on s'ha fet la prova pilot, penso que també seria interessant introduir l'element o l'anàlisi de si hi ha hagut transvasament d'alumnes de la pública a la concertada a partir del moment en què s'ha produït la prova pilot.

El president

Gràcies, senyor Solé. En nom del Grup Parlamentari de Junts per Catalunya, el senyor Quinquillà.

Xavier Quinquillà Durich

No, res més. Simplement agrair un cop més aquesta compareixença, i el to, el contingut i sobretot la voluntat constructiva que hem tingut tots plegats.

El president

Moltíssimes gràcies, senyor Quinquillà. El compareixent vol acabar de tancar la sessió?

El director general de Centres Públics

Sí. Entenc que dos minuts; amb els temes que han sorgit, amb dos minuts en tinc suficient. Gràcies, president.

A la senyora Niubó: el pla pilot de secundària i què farem si hi ha pròrroga presupostària. No l'hi sé dir. Intentarem fer-ho, però no l'hi puc garantir. Però és un tema prou rellevant com per tractar de donar-li resposta.

Vol dir ajuts... El que jo traslladava era dir: si fem una jornada contínua, no podem no donar resposta a tots els temes d'equitat pel que fa al menjador i pel que fa a les activitats extralectives. Això no implica un pressupost concret per a aquest pla pilot. Per tant, implica que cal donar-hi resposta amb els recursos existents: el sistema de beques que existeix als menjadors, i el sistema d'ajuts per a les activitats extralectives, ja sigui des de les escoles, ja sigui des dels ajuntaments.

I pel que fa al senyor Solé, doncs, i tant!, recollim el guant i totes les informacions addicionals que puguem tenir seran benvingudes; tractarem de fer-ho.

Gràcies.

El president

Moltíssimes gràcies, senyor González Cambray. Doncs donem per acabada la seva compareixença. Agraïm moltíssim la seva presència, la seva disponibilitat, i l'esperem d'aquí a unes setmanes, mesos, perquè pugui continuar passant comptes amb la comissió del Parlament.

Fem un parell de minuts de recés. Acomiadem el compareixent i seguim amb la resta de punts de l'ordre del dia.

La sessió se suspèn a dos quarts de cinc de la tarda i dos minuts i es reprèn a dos quarts de cinc i sis minuts.

El president

Continuem.

Els grups..., si falta algú, ja avisareu dels diputats que falten. *(Veus de fons.)* Si s'ha de votar, ja votaran. Però, bé, suposo que hi arribarà... *(Veus de fons.)* Sí.

Continuem. Hem donat tres minuts i, per tant...

Proposta de resolució sobre les millores a l'Escola La Floresta, de Tarragona

250-00414/12

Seguim amb el següent punt de l'ordre del dia, que és la Proposta de resolució sobre les millores a l'Escola La Floresta, de Tarragona; proposta de resolució presentada pel Grup Parlamentari de Ciutadans. I té la paraula, per presentar aquesta proposta de resolució, la diputada senyora Maialen Fernández.

Maialen Fernández Cabezas

Gracias, presidente. Bueno, presentamos una propuesta, en este caso, de la Escuela La Floresta, de Tarragona; se produjo en setiembre del año pasado y ya han pasado unos cuantos meses, porque, claro, tanto bloqueo de comisiones y demás, pues, llegamos al mes de marzo. En este caso, se desprendió una cornisa de un centro de educación infantil y primaria. Tenemos tan buenas condiciones en los centros

educativos de Cataluña que los de educación infantil estudian en barracones y a los de educación primaria se les desprenden las cornisas.

Entonces, pedíamos en la propuesta, lógicamente, que se realizaran las mejoras oportunas para corregir estas deficiencias, que se realizaran inspecciones de manera inmediata y estudios que los avalaran, y solicitábamos que se dotara al ayuntamiento de los recursos necesarios. Y desgloso un poquito la información, unas peticiones que hacíamos.

Como somos un grupo muy bien informado, tenemos los datos de primera mano, por parte del Ayuntamiento de Tarragona, en consenso con nuestro grupo municipal, por parte de nuestro portavoz, el señor Rubén Viñuales. El primer punto... Tenemos compañía... (*Veus de fons.*) Muy bien, es la cornisa..., que está subiendo; muy bien, perfecto. El primer punto ya está realizado, lógicamente, solo faltaría que cinco meses después todavía tuviéramos cornisas desprendidas en un colegio de Tarragona, o de cualquier otra población de Cataluña. Ya está resuelta y el coste ha sido de 7.424 euros con 48 céntimos. Lo digo para que los grupos que no suelen pedir datos y cifras, cosa que yo comparto y que es mi especialidad, pues tomen nota de ello.

En segundo lugar, en cuanto a las inspecciones inmediatas, tengamos en cuenta que estamos hablando de Cataluña, que disfruta de un clima maravilloso y qué voy a decir yo de Tarragona, que tenemos la Costa Dorada. Si en una provincia en la que llueve, como se suele decir coloquialmente «cuatro días al año», se nos desprenden las cornisas por humedades o por lluvias, ¿qué podríamos esperar en zonas del norte donde llueve constantemente? Esa es una dejadez total del Gobierno de la Generalitat, de su departamento, de los sucesivos gobiernos que ha habido a lo largo de los años, incluyendo los tripartitos, que no se han dedicado a dotarlos de los recursos necesarios, a los centros educativos, y a mantenerlos en perfectas condiciones.

Y en cuanto al cuarto punto, ¿por qué pedimos precisamente que se dote a los ayuntamientos de los recursos necesarios? Porque es competencia de la Generalitat. La información de primera mano, directamente de la web del Departamento de Educación obtenida esta misma mañana, 5 de marzo del 2019, por parte del Grupo de Ciudadanos, nos deja constancia que este centro, en contra de lo que luego nos responde el *conseller* en las preguntas que hicimos al respecto, no es de titularidad municipal, no le corresponde al Ayuntamiento de Tarragona, sino que es competencia directa del Departamento de Educación, con lo cual dejemos de sacar balones fuera hacia los ayuntamientos o hacia otros entes, cuando es competencia directa de este departamento.

En cuanto a las enmiendas, avanzo que no las podemos aceptar, y después en el turno de los grupos, cuando den las correspondientes explicaciones, añadiremos el porqué.

Muchas gracias.

El president

Moltes gràcies, senyora Fernández. Per defensar les esmenes proposades, en nom del Grup Parlamentari de Junts per Catalunya, té la paraula la diputada senyora Saloua Laouaji Faridi.

Saloua Laouaji Faridi

Hola, bona tarda. Moltes gràcies, president. Bé, amb relació al tema de l'Escola La Floresta, de Tarragona, nosaltres votarem a tots els punts en contra, i especialment sap greu que no es van acceptar les tres esmenes amb relació al punt..., no, les dues esmenes amb relació als punts 2, 3.

Bé, també considerem que, atès que l'escola és de titularitat municipal, i que és l'Ajuntament de Tarragona..., ja es va fer, diguem-ne, ja es va portar a terme la reparació del tram de la cornisa que es va despendre i es va revisar l'estat de la resta, aconseguit el punt, diguem-ne, en qüestió.

També hi ha un tema puntual, diguem-ne: que la data de la signatura de la proposta de resolució és del 4 de desembre..., el 4 d'octubre, i la data d'entrada a registre era el 19, i el tema ja s'ha posat, diguem-ne, en marxa a partir del dia 29 de setembre, que ja estava la cosa encaminada en la resolució; independentment d'això: que considerem que hi ha una competència bàsica lligada al tema de l'ajuntament.

I també..., em consta també, en primera línia, que en el mes de desembre del 2017 l'Ajuntament de Tarragona va realitzar una auditoria de tots els centres educatius públics de la ciutat. I res més.

Moltíssimes gràcies.

El president

Moltíssimes gràcies. En nom del Grup Parlamentari Republicà, i per defensar les esmenes presentades, té la paraula la senyora Laïlla.

M. Assumpció Laïlla i Jou

Gràcies, president. Bé, ja és primavera en El Corte Inglés o el que és el mateix: ha començat la campanya electoral. Perquè jo no sé, senyors de Ciutadans, si els informen bé o si no els informen bé, perquè vostè esmentava que això..., el seu grup municipal, doncs, els passava la informació correctament, però és que resulta que vostès..., quan van entrar a registre aquesta proposta de resolució, l'Ajuntament de Tarragona, del Partit Socialistes, ja havia arreglat aquesta cornisa que vostè diu que no és de titularitat municipal. I, per tant, llavors el que no em quadra és: com és que l'ajuntament va arreglar-la si no era de la seva competència.

En fi, en qualsevol cas, la lògica seria, no?, doncs, retirar aquesta proposta de resolució. En primer lloc, perquè –vostè ja ho reconeixia– el punt 1 ja està obsolet; entre altres coses, perquè abans de presentar aquesta proposta de resolució ja s'havia arreglat la cornisa, i a més a més ja s'havia normalitzat l'escolarització dels alumnes afectats en aquesta escola, com vostès explicaven en la seva exposició de motius. Per tant, ja estava normalitzada la situació en aquesta escola.

I, en segon lloc, perquè també plantegen començar de manera immediata les inspeccions. Jo demanaria un respecte pels inspectors que fan la seva feina, tant els inspectors municipals, que inspeccionen aquells edificis de titularitat municipal, com també els del Departament d'Educació, perquè, òbviament –i ho entendran vostès i ho compartiran–, la inspecció no començarà ara a partir d'aquesta proposta de resolució, sinó que el cos d'inspeccions, amb més o menys fortuna, o amb més o menys feina en alguns moments puntuals, podran treballar amb molta més solvència que altres, però que sempre –sempre, sempre– es fan inspeccions. I, de fet, el 2017 l'Ajuntament de Tarragona ja va realitzar una auditoria, no només d'aquesta escola, sinó de tots els centres públics d'escolarització de la província.

I, per acabar –per no allargar-me, perquè la companya que m'ha precedit en l'ús de la paraula ja ha explicat, doncs, el posicionament, no?–, sobre l'últim punt: el Departament d'Educació no dota de recursos els ajuntaments. I, per tant, òbviament, doncs, no podem donar suport a aquest punt; entre altres coses, perquè el que faríem seria precisament aprovar una cosa que òbviament no podrem complir, segur.

I, en qualsevol cas, nosaltres les dues esmenes que vam presentar eren esmenes jo crec que acceptables, perquè anaven en la línia aquesta de seguir millorant, sobretot en estructura d'aquells edificis que podien córrer un risc i forçar el que seria la vigilància per evitar incidents com aquest. Però, en qualsevol cas, si no ens les accepten, com ha avançat la companya que m'ha precedit en l'ús de la paraula, no donarem suport a aquesta proposta de resolució.

El president

Moltes gràcies, senyora Laïlla. Per posicionar-se la resta de grups parlamentaris, en primer lloc, el Grup Parlamentari Socialistes i Units per Avançar. Té la paraula la senyora Esther Niubó.

Esther Niubó Cidoncha

Gràcies, president. Bé, efectivament, Ciutadans proposa una proposta amb molts punts, que, com s'ha reconegut abans, per diputades que m'han precedit, doncs, ja s'han dut a terme. De fet, l'Ajuntament de Tarragona va fer una auditoria de disset dels vint centres públics que té, per identificar, precisament, deficiències en seguretat estructural, en matèria d'instal·lacions, en matèria de salubritat i eficiència energètica, en matèria d'accessibilitat, en matèria de normativa. És a dir, tot això és una tasca que va fer el mateix ajuntament ja fa bastant de temps. I, en efecte, a l'Escola La Floresta es va actuar ràpidament: el mateix dia que va haver-hi aquest despreniment es van fer les millors necessàries. De fet, el «problema» –entre cometes– es va solucionar en una setmana, i no només va ser arreglar la cornisa que queia, sinó que es va fer tot el perímetre. Això, doncs, com deia també la diputada proponent, va costar més set mil euros, dels quals es va fer càrrec el departament.

Però, en tot cas, ens sembla que, malgrat que planteja inspeccions i estudis que s'han fet ja per part de l'ajuntament, sí que volem insistir en la responsabilitat del Govern, del departament, en actuacions de reforma i de millora necessària, no només en els centres que avui parlem de Tarragona, sinó en el conjunt del territori. I per tot això, doncs, hi votarem a favor.

El president

Moltes gràcies, senyora Niubó. En nom del Grup Parlamentari de Catalunya en Comú Podem, té la paraula el senyor Lucas Ferro.

Lucas Silvano Ferro Solé

Moltes gràcies. Seré molt breu. En la mateixa línia que la companya del Partit Socialistes. Entenem que hi ha elements en la moció que han quedat desfasats, i inclús alguns que no compartim totalment, però volem deixar palesa la responsabilitat de la Generalitat en el manteniment dels centres educatius i hi votarem a favor.

El president

Moltes gràcies, senyor Ferro. En nom del Subgrup Parlamentari de la CUP - Crida Constituent, té la paraula el senyor Carles Riera.

Carles Riera Albert

Gràcies, president. Bé, en primer lloc, dues observacions. Una, considerem que, efectivament, el punt 1 s'hagués hagut de retirar; en lògica i en racionalitat parlamentària seria el més coherent. Tanmateix, com que no ha estat així, nosaltres hi votarem a favor, no sigui cosa que vostès, en coherència amb la seva estratègia comunicativa, vagin explicant pel món que hem votat a favor de que es desmunti la reparació que ja es va fer en el seu moment, no? Per tant, per prevenir aquest tipus de manipulacions, hi votarem a favor.

D'altra banda, també hem de dir que l'esmena 1 –l'esmena 1, presentada per Junts per Catalunya i el Grup Republicà– ens semblava raonable, eh?, i creiem sincerament que hagués millorat el plantejament de la proposta de resolució. Atès que no hi ha hagut voluntat de transacció, segurament per raons alienes a l'objecte de la proposta de resolució, el que demanarem, si és possible, si ho volen les proponentes, és votació separada, perquè, efectivament, votaríem a favor del punt 1, votaríem també a favor del punt 2, i ens abstindríem en els punts 3 i 4, bàsicament perquè considerem que no és una bona manera de planificar el sistema educatiu, els recursos i les inversions educatives, fer-ho per segments provincials. Considerem que el que cal és un abordatge del conjunt del país amb un criteri de lògica i racionalitat integral. Per tant, això d'anar fent pedaços no ens sembla una bona política, i per això ens abstindrem. Òbviament, perquè el que tampoc volem és que sigui dit que estem en contra de que es doti adequadament els equipaments de l'àrea de Tarragona.

Gràcies.

El president

Moltíssimes gràcies, senyor Riera. Doncs, per acabar posicionant i donant resposta a les esmenes presentades, la diputada proposant, senyora Fernández.

Maialen Fernández Cabezas

Sí; gracias, presidente. Bueno, «campana electoral»..., supongo que se refiere al señor Aragonès cuando presentó en rueda de prensa los presupuestos.

En cuanto a lo que han comentado, les vuelvo a insistir que pueden mirar la web de su propio Departamento de Educación esta misma mañana, donde dice que es un colegio que depende del Departamento de Educación. Por lo tanto, no es de titularidad municipal.

Segundo, cuando decíamos «las inspecciones»... (*Remor de veus.*) Si me permiten, por favor, que estamos en la Comisión de Educación... Cuando decíamos «en cuanto a las inspecciones y los estudios», no sé si han leído la parte que dice «en todos los centros educativos de Tarragona». No me estoy circunscribiendo únicamente a este centro educativo.

Y en cuanto a las enmiendas, no las hemos podido aceptar. Señor Riera, no es que no haya voluntad por parte de Ciudadanos –por supuesto que hay voluntad–, pero lo que no se puede decir directamente en la primera enmienda es «continuar con las inspecciones de todos los centros educativos y demás». Para continuar, primero hay que empezar. Por lo tanto, una vez que empiecen, podremos seguir con el vocabulario de «continuar».

Y mal empezamos si el departamento lo primero que hace es delegar a los ayuntamientos las responsabilidades que tiene como tal. Por lo tanto, no podemos aceptar las enmiendas, porque en la segunda, que ustedes mencionaban «delegar al Ministerio de Educación y Formación Profesional» –que esto debe ser una nueva denominación– «que se ocupe de lo que son los planes integrales de reforma», esto sí que no es competencia del Ministerio de Educación y sí del departamento de la Generalitat.

Gracias.

El president

Moltes gràcies, senyora Fernández.

Doncs passàriem a la votació de la proposta de resolució.

Hi ha un grup que ha demanat votació separada del punt 1 per separat, punt 2 per separat i punts 3 i 4 junts. (*Algú diu: «1 i 2 per separat i 3 i 4 junts, per nosaltres...»*) O sigui, primer l'1, després el 2, i 3 i 4 junts. Sí? (*Veus de fons.*) Perfecte.

Doncs passàriem a la votació del primer punt.

Vots a favor?

Vots en contra?

Perfecte. Aquest punt d'aquesta proposta de resolució ha estat, doncs, rebutjat per 10 vots a favor i 10 vots en contra.

Per calcular els vots ponderats i per desfer aquest empat, s'ha seguit el criteri, un cop escoltat en el seu moment la lletrada, que em fa arribar l'acord, i la resta de membres de la Mesa, i grups parlamentaris, si convé, s'hi han volgut posicionar... (*El secretari demana per parlar.*) Sí? Secretari?

El secretari

Gracias, presidente. Este secretario considera que el resultado de la votación que acaba de proclamar el presidente de la comisión es erróneo, ya que implícitamente ha computado como válidos los votos que corresponderían a los diputados suspendidos por imperativo legal y en virtud del auto del Tribunal Supremo de 9 de julio de 2018. Por tanto, considero que la correcta aplicación del criterio de ponderación que establece el artículo 102.2 del Reglamento del Parlament no puede considerar que los grupos de Junts per Catalunya i Republicà dispongan en el Pleno de los votos de

diputats suspendits de les seues funcions per imperatiu legal, sent a mi judici arbitrari i injust el acord de la Mesa del Parlament en sentit contrari.

En conseqüència, sol·licite que quede constància en el diari de sessions de esta expressa posició e impugnació de la decisió per la presidència de esta comissió de computar vots no disponibles en el Pleno, y a efectes de la eventual tutela del dret fonamental a la representació política en condicions de igualtat, que se está veient perturbat per la decisió de esta presidència.

També realitza reserva de les accions de tutela que sean necessàries, y, para terminar, agradeceria que en el cas de que se produjeran situacions similars de votació, pues, se anotara en el orden del dia esta misma consideració, sin necesidad de repetirlo, para agilizar la comissió.

Gracias.

El president

Moltes gràcies, senyor secretari. Doncs, un cop escoltat el senyor secretari i, ho repeteixo, basant-nos en l'Acord de la Mesa del Parlament del passat 18 de setembre i ratificat per la mateixa Mesa el passat 16 d'octubre de l'any 2018, donem per rebutjat aquest punt d'aquesta proposta de resolució, i deixem clar el criteri de posicionament en contra del secretari de la Mesa, del qual en deixem constància, i que en deixarem constància si es produeixen un altre cop situacions anàlogues.

Algun altre grup parlamentari vol intervenir? (*Esther Niubó Cidoncha demana per parlar.*) Senyora Niubó.

Esther Niubó Cidoncha

Sí, només també perquè consti en acta que, malgrat respectar evidentment el criteri de la Mesa, no el compartim.

El president

Moltes gràcies.

Passaríem, doncs, a la votació del segon punt d'aquesta proposta de resolució.

Vots a favor?

Vots en contra?

Doncs aquest segon punt de la proposta de resolució ha estat rebutjat per 10 vots a favor, 10 vots en contra, seguint el criteri de desempat de vot ponderat, basant-nos en l'acord de la Mesa del Parlament del passat 18 de setembre, ratificat per la Mesa del Parlament el 16 d'octubre de l'any 2018 i amb el posicionament i criteri en contra del secretari de la Mesa, del qual en deixem constància, i suposo que també de la senyora Niubó, del Grup Parlamentari Socialistes i Units per Avançar.

Passaríem a la votació dels punts, ara junts, 3 i 4 de la proposta de resolució.

Vots a favor?

Vots en contra?

Abstencions?

Aquests punts 3 i 4 de la proposta de resolució han estat rebutjats per 9 vots a favor, 10 vots en contra i 1 abstenció.

Proposta de resolució sobre els afectats pel trastorn per dèficit d'atenció amb hiperactivitat

250-00433/12

Passem al següent punt de l'ordre del dia. Secretari... Punt número 3 de l'ordre del dia, que és la Proposta de resolució sobre els afectats pel trastorn per dèficit d'atenció amb hiperactivitat. I té la paraula per defensar-lo, en nom del grup parlamentari proponent, el Grup Parlamentari de Ciutadans, el diputat Martín Barra.

Martín Eusebio Barra López

Gracias, *president*. El trastorno por el déficit de atención e hiperactividad es un trastorno que se origina en la infancia. Muestra los primeros síntomas antes de los doce años y suele traducirse en dificultades en el rendimiento escolar y en disfunciones sociales. Es un trastorno muy prevalente. Según la Encuesta de salud de Cataluña del periodo 2014-2015, el 4,3 por ciento de la población de menos de quince años sufre un trastorno de la conducta, hiperactividad o déficit de atención. Según el informe de 2017 de la Central de Resultados del Observatorio del Sistema de Salud de Cataluña, el 27 por ciento, es decir, algo más de uno de cada cuatro de los casos atendidos en los centros de salud mental infantil y juvenil, ha tenido este diagnóstico.

Pero, a pesar de esta alta prevalencia del TDAH, nos encontramos ante una realidad social de desconocimiento sobre el trastorno. En un estudio realizado en el conjunto de España, sobre el grado de conocimiento respecto al TDAH, solo un 4 por ciento de la población general reconocía el término, y entre los profesionales de la educación casi el 60 por ciento desconocía el término, aunque algunos identificaban la enfermedad con otros nombres.

Esta falta de conocimiento y de formación para una atención adecuada tiene consecuencias muy negativas sobre los afectados, que pueden sufrir estigmatización, problemas de adaptación y finalmente fracaso escolar. De hecho, el TDAH está implicado en más del 50 por ciento de los afectados en dificultades en el aprendizaje. Se da una alta frecuencia de repetición de curso, de bajo rendimiento, de abandono escolar y de problemas de conducta en la escuela. Y también provocan grandes niveles de estrés a los profesores que tienen en su aula alumnos con este trastorno, que en muchos casos pueden llegar a desarrollar síndromes de Burnout.

Los centros escolares juegan un papel fundamental en la detección de los niños que presentan TDAH, así como en la adecuación de los contenidos académicos a sus dificultades para prevenir las previsibles repercusiones negativas sobre su desarrollo escolar y personal.

Por todo ello, el profesorado, en general los profesionales de los centros educativos, necesitan tener un adecuado conocimiento del trastorno para su detección lo más precoz posible, y también formación en la intervención necesaria para ayudar en el proceso de aprendizaje de estos niños, en coordinación, por supuesto, con los servicios de apoyo y de orientación específicos.

Por otra parte, muchos de estos niños presentan necesidades educativas específicas, que suponen un coste adicional a las familias, que tienen dificultades en estos momentos para acceder a las becas. Tal y como están definidas actualmente, la posibilidad de obtenerlas está ligada..., aunque sea de una forma imprecisa, que da pie a interpretaciones diversas, pero está ligada a que el niño presente, además, una discapacidad reconocida del 33 por ciento o superior, o un trastorno grave de la conducta, lo cual no siempre ocurre en los niños y niñas afectadas con TDAH.

Se había presentado, por parte de los grupos Junts per Catalunya y Republicà, una enmienda al punto 1; una enmienda que hemos transaccionado, porque realmente, pues, habla de la coordinación entre los departamentos, lo cual nos parece muy adecuado, y además agradezco la buena disposición de los grupos mencionados, porque en esta transacción se ha permitido también incorporar al punto 1 el contenido del punto 3, redactado de una manera más ajustada a las necesidades reales de este colectivo.

Por tanto, ya anuncio también a la Mesa y al resto de grupos –la transacción ya la hemos entregado a todos los grupos– que la propuesta que presentamos a votación incluye el punto 1 transaccionado, el punto 2 original y retiramos el punto 3 original.

Gracias.

El president

Moltes gràcies, senyor Barra. Passaríem ara, per defensar les esmenes presentades –i agrairíem que algun dels dos grups, si no ho fa el grup proponent, llegís la proposta de transacció–, en nom del Grup Parlamentari de Junts per Catalunya, al senyor Quinquilà.

Xavier Quinquilà Durich

President, vol que llegim el...?

El president

Sí, així ja en quedarà constància per a la gent que ens està veient des del vídeo.

Xavier Quinquilà Durich

Molt bé. Doncs el punt transaccionat, el punt número 1, queda de la següent manera: «Treballar coordinadament entre el Departament d'Educació i el Departament de Salut per promoure un major coneixement del TDAH i del seu impacte en les persones, les seves famílies, l'escola i la societat en general; i instar el Ministeri d'Educació i el Ministeri de Ciència, Innovació i Universitats per tal que en la pròxima convocatòria de beques per als alumnes amb necessitats específiques de suport educatiu es diferenciïn els ajuts per als alumnes afectats pel TDAH que acreditin la necessitat d'atenció educativa específica, encara que no tinguin reconegut un grau de discapacitat del 33 per cent o superior i/o la seva necessitat derivi d'un trastorn greu de conducta.»

Molt bé, president, doncs, per posicionar-nos al voltant de les esmenes presentades, dir, en primer lloc, que ens sembla totalment pertinent aquesta proposta de resolució que aborda unes necessitats d'un col·lectiu que, com s'ha dit, ha augmentat d'una forma significativa durant els darrers anys, i que estem parlant d'uns percentatges que no són menors –entre el 5 i el 7 per cent dels nens i adolescents pateixen TDAH–, i, per tant, és un problema que cal abordar amb totes les garanties. I, en aquest sentit, cal abordar-lo també amb la suficient coordinació i vinculació, en aquest cas, per dos agents fonamentals: d'una banda, el Departament d'Ensenyament, però també el Departament de Salut.

Per tant, estem totalment..., compartim plenament la proposta, en el sentit de treballar per una millor transversalitat, per un treball més multidisciplinari, des d'aquesta necessària coordinació entre l'àmbit d'ensenyament i l'àmbit de salut. Alhora que també tot el que afecta la formació de professionals de centres docents..., tinguin, doncs, les estratègies i les eines necessàries per abordar de les millors maneres, amb les millors eines possibles, aquest problema directament, en aquest cas amb els usuaris, els alumnes. Alhora que també compartim aquesta necessitat de treballar per un major coneixement del TDAH i, per tant, també del seu abordatge, més enllà de l'àmbit de l'escola; per tant, a nivell de persones, famílies i la societat en general.

Agrair la predisposició del diputat Martín Barra per arribar, justament, a aquesta transacció, que incorpora també aquest element important, aquesta instància al Ministeri d'Educació i al Ministeri de Ciència, Innovació i Universitats, perquè justament la convocatòria de beques no generi cap tipus de malentès i quedi molt clar i no es vegi cap família afectada, davant el dubte, justament, que s'havia creat. Justament, tal com estava formulada la convocatòria, deixen molt clar que no té per què està vinculat a cap tipus de discapacitat el fet de que en aquest cas els ajuts a alumnes afectats per TDAH, doncs, puguin arribar a totes les persones que ho sol·licitin.

Per tant, nosaltres votarem a favor dels punts presentats i, hi insisteixo, agrair la predisposició del grup proponent.

El president

Moltes gràcies, senyor Quinquilà. En nom del Grup Parlamentari Republicà, té la paraula la senyora Mònica Palacín.

Mònica Palacín París

Moltes gràcies, president. Doncs, com a grup parlamentari, donar les gràcies al senyor Barra per la seva predisposició entorn d'aquesta proposta de resolució. Entenem que són, aquest tipus de propostes de resolució, les que han de posar sobre la taula temes fonamentals per al que sempre volem tots, que és l'èxit educatiu de tots els alumnes, d'aquests alumnes que han d'estar al centre, i que cap d'ells es quedi darrere.

Entenem que la manera amb què podem, diguéssim, sumar les peticions del que són les famílies que viuen el dia a dia amb aquests nois, noies, de manera complexa..., i així ens ho van transmetre. A la reunió que vam tenir tots els grups parlamentaris amb les associacions de familiars, amb nois i noies amb TDAH, doncs, així ens ho van comentar. I és fonamental també sumar el fet de que en aquella reunió van sortir les propostes d'anar tots cap a una mateixa direcció, que és precisament la manera com ha quedat, doncs, aquest punt transaccionat, sobretot el punt número 1, en el qual, doncs, Departament d'Educació, Departament de Salut fan tot allò que sigui pertinent per donar a conèixer aquest trastorn.

I crec que és fonamental ressaltar el terme «trastorn» i no «malaltia», i, per tant, que no sempre això va relacionat amb una discapacitat, pel punt, precisament, en què demanem al ministeri que atengui aquesta realitat, perquè no sempre va acompanyat d'una discapacitat el que és un trastorn de conducta i d'aprenentatge. El TDAH com a tal requereix diferents tractaments. Un és el conductual, de reforç escolar i de dinàmica conductual; un de psicològic –per tant, també un tractament psicològic que reforci l'autoestima dels nens i nenes, nois i noies que pateixen el TDAH–, i després un tractament mèdic –com a últim recurs, el farmacològic. Però tot això vol dir que requereix un esforç molt gran per part de les famílies.

Per tant, necessitem sumar els esforços del Departament d'Educació, amb totes les eines necessàries, el Departament de Salut, amb tots els professionals preparats perquè quan les famílies van al pediatre, inicialment, a explicar aquesta situació, no es trobin amb portes tancades, per desconeixement, i després, evidentment, també per tots els recursos que en aquest cas, a través de les beques del ministeri, es poden fer arribar a les famílies.

Així doncs, ho votarem a favor tot.

Gràcies.

El president

Moltes gràcies, senyora Palacín. Per posicionar-se la resta de grups parlamentaris, en primer lloc, pel Grup Parlamentari Socialistes i Units per Avançar, el senyor Raúl Moreno.

Raúl Moreno Montaña

Moltes gràcies, president. La proposta de resolució que avui ens presenta Ciutadans parla del TDAH, d'aquest trastorn que pot generar tres situacions diferents, no sempre a la vegada, sinó de manera discontinua, que pot ser dèficit d'atenció, hiperactivitat i impulsivitat. Afecta, com deia, un 4 per cent de la població; un 27 per cent dels nois i noies que van al CSMIJ és per aquest tema, per al tractament del TDAH. Però també jo crec que hem d'advertir algunes coses, no?

Primer, el TDAH, aquest trastorn, és relativament nou. És a dir, sempre hi ha hagut nens i nenes amb dèficit d'atenció, amb hiperactivitat, amb impulsivitat, i els hem tingut al nostre sistema educatiu i, per tant, sense l'atenció que calia en aquells moments, perquè tot just a l'hora de poder diagnosticar el TDAH, aquest diagnòstic i el treball per part dels professionals s'ha fet relativament en pocs anys. És a dir, parlem molt de TDAH en aquests moments, tot i que és un trastorn relativament nou, que també pateix un cert sobrediagnòstic –un cert sobrediagnòstic.

Ho dic per coneixement del tema –també per experiència pròpia–, que un nen pot tenir el trastorn de TDAH segons el psicòleg, segons el psicopedagog o segons

el servei on vagi. Per a alguns n'hi ha; per a d'altres no. Aquesta és la situació que tenim en aquests moments. Per tant, aquesta proposta de resolució jo crec que va tot just també per intentar solucionar aquest tema. És a dir, a veure si són capaços entre els professionals de tenir uns criteris comuns que detectin quin alumne té TDAH i quin no en té, perquè pot tenir hiperactivitat, però no dèficit d'atenció, etcètera. Això per una banda, i jo crec que aquesta proposta de resolució va bé per aquest tema, no?

Per tant, millorar la formació dels professionals, dels professors i de les famílies, que són els primers que ho detecten; després, doncs, el pediatre, o fins i tot també la mateixa escola, però també millorar les condicions de treball i el temps d'atenció. És possible que tinguem molt informats els professors i els professionals i les famílies, i com més informem les famílies més utilitzaran els serveis de recolzament a nois i noies amb TDAH, i quan se'n vagin al CSMIJ i els diguin que tenen vuit mesos d'espera per ser atesos, o quan vagin a un centre educatiu i els diguin que en aquell centre educatiu no hi poden estar, perquè no tenen personal suficient per atendre les necessitats educatives especials, estarà molt bé que els paguem la beca, però si no tenen acompanyament no farem absolutament res.

Per tant, sí a aquesta proposta de resolució, perquè tracta un tema..., jo crec que n'hi ha molts d'altres, en aquest aspecte, que s'haurien d'incloure. Però el que no podem dir és que amb més informació..., segurament ho detectarem o contribuïrem a aquest sobrediagnòstic, però està bé que es faci; però si no som capaços d'arreglar la resta de serveis que poden fer que aquests nois i noies millorin les seves competències, estarem exactament igual.

Per tant, amb referència a l'últim punt, nosaltres també considerem que aquest aspecte podria estar relacionat amb les beques per part del Govern d'Espanya, però, hi insisteixo, tindran beca, però potser no tenen professional o potser no tenen el temps suficient per ser atesos als CSMIJs.

Gràcies.

El president

Moltes gràcies, senyor Moreno. En nom del Grup Parlamentari de Catalunya en Comú Podem, té la paraula el senyor Lucas Ferro.

Lucas Silvano Ferro Solé

Moltes gràcies. Doncs, en el mateix sentit que el company socialista, compartim l'esmena i hi votarem a favor. Alertar sobre el perill de sobrediagnosi; per tant, que sempre es treballi sobre l'evidència científica i amb la cura i la prevenció en el diagnòstic que es requereix, i especialment intentant no estigmatitzar –i també ho dic per experiència pròpia– els nens que són molt nerviosos i molt moguts, en el calaix del TDAH, i, per tant, treballar sempre amb evidència científica. I també reclamar que la incorporació de noves metodologies pedagògiques i l'atenció particular a la infància probablement també resoldria o acompanyaria a resoldre molts d'aquests problemes.

Però en el sentit de la moció hi votarem a favor.

El president

Moltíssimes gràcies. Per posicionar-se en nom del Subgrup Parlamentari de la CUP - Crida Constituent, té la paraula el senyor Riera.

Carles Riera Albert

Gràcies, president. Bé, nosaltres també votarem a favor de la proposta de resolució, i només afegir alguns comentaris als que ja s'han fet. A banda, òbviament, de que una millora del sistema de beques pot millorar les condicions d'escolarització d'aquests alumnes, no hi ha cap mena de dubte, nosaltres, més enllà dels plantejaments que fa la proposta de resolució, volem recordar una obvietat: l'atenció a la diversitat passa per dotar realment d'efectivitat els plantejaments de l'escola inclusiva, i òbviament passa per una reducció de ràtios; altrament, és fer, diguéssim, abstrac-

cions als plantejaments que no passin per aquí com a base de l'abordatge d'aquesta problemàtica.

I, d'altra banda, nosaltres, tot i votar a favor de la proposta de resolució, volem insistir que segurament la solució, pel que fa a la formació, a la capacitat i al suport al professorat, no passa per la hiperespecialització o per la multiplicació de formacions i capacitacions específiques per a cadascuna de les diversitats, sinó que passa per dotar les escoles i les plantilles i els equips docents d'una competència i una capacitat evident per fer front a totes les diversitats de comunitats d'aprenentatge altament diverses en els centres públics, com hauria de ser en la totalitat dels centres del país.

I, per últim, només una referència al cas del consorci de Barcelona, on l'experiència del Cretdic, que no està centrada només en el trastorn TDAH, sinó en trastorns de conducta i d'espectre autista, presta, entenem, des del nostre punt de vista, un servei de bona qualitat als centres educatius amb aquest tipus de necessitats, i tant de bo que fos una experiència que es pogués generalitzar i estendre al conjunt del territori.

Gràcies.

El president

Moltes gràcies, senyor Riera. El senyor Martín Barra, per posicionar-se respecte a la transacció o els comentaris de la resta de grups.

Martín Eusebio Barra López

Muy brevemente, presidente. Creo que la transacción es de agradecer, simplemente todos hemos tenido aquí buena disposición. Y quería añadir un comentario, porque tenía razón, –tenía razón el diputado socialista–, claro, no tanto que el trastorno sea nuevo, sino que se está hablando mucho, recientemente..., estos casos que ocurren; pero, bueno, ahora los vamos catalogando mejor, los podemos clasificar, les ponemos nombre, y evidentemente no hay un criterio uniforme. Pero precisamente el punto 2..., además del punto 1 que hemos comentado, de la necesidad de la coordinación de los departamentos y de que el ministerio ajuste bien el redactado de las becas para evitar los problemas que se dan ahora. El punto 2 precisamente habla de ofrecer información precisa y basada en evidencias científicas.

Porque, evidentemente, pues, puede haber controversia, puede haber sobrediagnósticos, si se hacen mal. Si lo basamos en evidencia científica contrastada, que la hay –que la hay–, pues podemos evitar este sobrediagnóstico, que se consideren niños que simplemente son un poco más movidos con algo que no tiene nada que ver con su situación. Y, por tanto, creo que en el punto 2 ya estaba recogido; al menos era nuestra intención recoger también esta situación.

Gracias.

El president

Moltes gràcies, senyor Barra.

Doncs passàrem a la votació.

Per tant, els punts 1 i 2 han estat transaccionats en un punt... (*Veus de fons.*) Ah, l'1 i el 3? (*Veus de fons.*) I el 2? (*Veus de fons.*) D'acord. I el 2 queda tal qual. Bé. Es vota tot en conjunt o hi ha petició de votació per separat? (*Pausa.*) Tot conjunt? (*Pausa.*) D'acord.

Doncs votàrem la proposta de resolució.

Vots a favor d'aquesta proposta de resolució?

Aquesta proposta de resolució, doncs, ha estat aprovada per la unanimitat dels diputats i diputades presents.

Proposta de resolució sobre la llengua de signes a les escoles

250-00456/12

Passaríem al següent punt de l'ordre del dia, que és el punt número 4, que és la Proposta de resolució sobre la llengua de signes a les escoles; presentada pel Grup Parlamentari de Ciutadans. I per presentar i defensar la proposta de resolució té la paraula la senyora Sonia Sierra.

Sonia Sierra Infante

Moltes gràcies, senyor president. La llengua de signes és la llengua materna dels nens sords. Els darrers estudis demostren que els nens que ja són sords durant la gestació, ja en el ventre de la mare se'ls comença a configurar el cervell perquè aquesta llengua, que la rep la persona de forma visual, sigui la seva llengua materna. En tant que és la seva llengua materna, haurien de tenir el dret a rebre l'ensenyament en aquesta llengua, però ja sabem que aquí a Catalunya no es respecta el dret a la llengua materna i se salten les mateixes lleis de la Generalitat, en concret el punt 2 de l'article 21 de la Llei de política lingüística de la Generalitat de Catalunya.

D'altra banda, la llengua de signes és una riquesa que tenim. A Catalunya tenim la sort..., o molts ho veiem com a sort, altres ja veiem que no, perquè fan tot el possible perquè desaparegui la paraula «espanyol», i les esmenes són una mostra d'això... No sé aquesta obsessió per fer desaparèixer llengües, perquè jo estic convençuda que com més llengües millor i que nosaltres tenim la riquesa, aquí a Catalunya, de tenir el català, l'espanyol, l'aranès i també la llengua de signes en català i la llengua de signes en espanyol. Hi insisteixo, malauradament molts partits polítics –i malauradament són els que estan al poder– no són capaços de veure això com una riquesa i fan tot el possible perquè els alumnes no puguin gaudir d'aquest dret que tenen.

Bé, d'altra banda, com dic, per nosaltres, per Ciutadans, l'aprenentatge de les llengües és sempre una riquesa, i en el cas de l'aprenentatge de llengües de signes per part de persones oïdores, d'una banda és una forma d'enriquiment individual, que els pot, a més, aportar sortides professionals o un valor dins del seu currículum, i també és una font d'enriquiment col·lectiu i amb valors comunicatius i valors cívics.

D'altra banda, si en una escola on hi ha un nen o nens sords hi ha alumnes oïdors que es poden comunicar amb llengua de signes, és més que evident que la integració d'aquest alumne o alumnes sords serà molt millor. El que estic demanant no és cap invent. Als Estats Units, per exemple, molts alumnes de secundària estudien la llengua de signes com una optativa, com una llengua moderna més, i, de fet, als Estats Units és la tercera llengua moderna més estudiada després de l'espanyol i del francès. Per això nosaltres demanem que pugui ser una optativa, tant a primària com a secundària, perquè, hi insisteixo, crec que se'n beneficien, d'una banda, els alumnes oïdors, d'altra banda, els alumnes sords, i tota la societat en general, a més d'aconseguir un facilitador de l'aprenentatge, com és la llengua materna, que segons la UNESCO hi ha més de mil articles que demostren que la llengua materna és un facilitador de l'ensenyament i, com ja sabem, els nens sords són els que tenen un índex més gran de fracàs escolar i són els que menys arriben a la universitat.

Doncs bé, seria una manera de millorar la seva integració i de millorar també el seu rendiment acadèmic.

Moltes gràcies.

El president

Moltes gràcies, senyora Sierra. Per posicionar-se i defensar les esmenes presentades, té la paraula, en nom del Grup Parlamentari de Junts per Catalunya, el diputat Josep Maria Forné.

Josep Maria Forné i Febrer

Gràcies, president. Òbviament, conèixer i aprendre sempre és una cosa que enriqueix les persones, i, a més a més, si facilita no només a un les seves capacitats i

les seves potencialitats, sinó que vehicula les possibilitats d'altres, com és en aquest cas el coneixement de la llengua de signes, no només és un enriquiment per a tu, sinó que possibilita que la persona que la utilitzi, doncs, tingui un major camp. Ara bé, si només ens quedem amb aquesta bondat i no mirem també la seva possibilitat i la seva capacitat d'aplicació en l'organització i econòmica que suposaria aquesta proposta de resolució, doncs, aleshores estaríem fent una proposta purament irreal.

Per tant, com que no és viable ni econòmicament ni organitzativament, aquesta proposta de dir que sigui una assignatura optativa en els centres –suposaria un nou nivell de professorat i d'organització–, a més a més no es respecta l'autonomia dels centres ni els projectes educatius, i a més a més –que això jo crec que amb la intervenció anterior queda totalment subratllat– fa política d'una cosa que no n'hauria de fer, de política, perquè utilitzar la llengua de signes com una eina per llançar-nos-la pel cap els uns als altres, és un error.

Nosaltres no podem donar suport a aquesta proposta de resolució, perquè, havent fet una esmena que mirava de facilitar la bondat que hi podia haver, no s'ha atès. Doncs aleshores no podem fer suport a la proposta de resolució.

El president

Moltes gràcies, senyor Forné. Per posicionar-se o defensar les esmenes presentades, en nom del Grup Parlamentari Republicà, té la paraula la senyora Mònica Palacín.

Mònica Palacín París

Moltes gràcies, president. Bé, aquesta moció no té voluntat d'arribar a un acord; és a dir, està clar que el que presenta el Grup de Ciutadans és, a través d'una proposta de resolució, un cop més entrar en la polèmica de la llengua castellana en els àmbits que els sigui possible i de la manera que els sigui possible, en aquest cas amb calçador, sabent, entenent i reconeixent –i havent-los arribat a vostès, perquè els hi ha arribat– que la Fesoca, la Federació de Persones Sordes a Catalunya, reconeixen la llengua catalana de signes com la llengua pròpia.

I, per tant, si la llengua catalana de signes és la llengua pròpia de la comunitat de signes de Catalunya, d'acord amb l'establert per la Llei 17/2010, en l'article 5, que ho estableix, que en l'àmbit escolar es garanteix l'aprenentatge de la llengua de signes catalana en la modalitat bilingüe..., doncs, si reconeixen això, si reconeixen que la Federació de Persones Sordes de Catalunya la tenen assumida com a pròpia i, per tant, no els representa cap conflicte –per tant, no hi ha un conflicte sobre la taula, perquè, si no, aquest conflicte hauria sortit a les reunions que s'estan duent a terme en aquests moments i s'estan duent a terme aquests dies per part de Fesoca amb el departament per arribar a acords–, doncs, no presentarien aquesta...

O, en tot cas, potser l'haguessin presentat igual, evidentment, però potser haguessin acceptat l'esmena. Perquè si nosaltres els diem que a primària no hi han assignatures optatives..., per tant, si a primària no hi han assignatures optatives, posar que en els centres d'educació primària es faci com a assignatura optativa és canviar la planificació curricular. En els centres d'educació secundària sí que hi han assignatures o matèries optatives i, en tot cas, doncs, saben perfectament que hi ha centres els quals tenen projectes específics de suport a l'audició i al llenguatge que ja ho incorporen.

Per tant, que s'està fent en aquells centres que ho consideren important per a les relacions entre alumnat, entre professorat i per promocionar els projectes específics, això es fa; que el Departament d'Educació està elaborant un document d'orientació a l'aprenentatge, juntament, com els deia, amb la Federació de Persones Sordes de Catalunya, també. Per tant, la voluntat del seu grup parlamentari és entrar, evidentment, sempre que hi ha algun aspecte lingüístic sobre la taula, en el conflicte respecte a la llengua catalana com a llengua vehicular en l'àmbit educatiu.

Per tant, doncs, no acceptada l'esmena, el grup parlamentari hi votarem en contra. Gràcies.

El president

Gràcies, senyora Palacín. Per posicionar-se la resta de grups parlamentaris; en primer lloc, el Grup Parlamentari Socialistes i Units per Avançar. Té la paraula el senyor Raúl Moreno.

Raúl Moreno Montaña

Gracias, presidente. Y defenderé esta propuesta de resolución en castellano, más que nada para que luego la máquina publicitaria y propagandista de Ciudadanos no considere que soy un inquisidor del castellano ya que es mi lengua materna, es la que utilizo habitualmente para comunicarme y, por lo tanto, nadie puede interpretar, en todo caso, de la posición de este grupo parlamentario, que hay unas ciertas ganas de no considerar al castellano como una lengua rica, plural y que además a todos nos enriquece como sociedad, ¿no?

Pero, claro, aquí hay algunas dificultades a la hora de ver, por un lado, la intención de Ciudadanos de poder extender el aprendizaje de la lengua de signos..., pasan de eso a intentar convertir el tema en un tema político, utilizando aquello por lo cual se origina Ciudadanos, que es por el conflicto lingüístico y, por lo tanto, por el conflicto identitario de una Cataluña que en lengua no ha tenido ni debería tener –y debería ser algo que entre todos intentásemos preservar– conflictos por cuestión de lengua.

Tenemos una ley en Cataluña, que es la Llei de signes catalana, que reconoce la lengua de signos, que la regula y que regula además el aprendizaje en la escuela y en diferentes ámbitos de la sociedad. Es la lengua vehicular dentro de la modalidad bilingüe; por lo tanto, dentro de la educación bilingüe donde se enseña lengua de signos, la lengua de signos que se enseña es la lengua de signos en catalán; que, por otro lado, las diferencias entre la lengua de signos catalana y castellana son muy mínimas, y, por lo tanto, quien aprende una puede aprender fácilmente la otra, ¿no?, porque los signos..., algunos de ellos se repiten.

Lo que ustedes proponen..., además de que en primaria no hay asignaturas optativas; sí que hay en secundaria. Lo que ustedes proponen va en contra de lo que solicitan muchas federaciones de personas sordas y del propio colectivo de personas sordas. O sea, yo ya entiendo que puede ser interesante que en escuelas de secundaria se pueda aprender la lengua de signos –ojalá yo la hubiese podido aprender en mi época–, pero condicionar esta propuesta de resolución a que aprendan lengua de signos catalana y castellana o castellana y catalana, me parece que es enredar la «troca», fundamentalmente porque con el aprendizaje de la lengua de signos catalana sería absolutamente suficiente.

Y ustedes, cuando traen aquí una propuesta de resolución, deberían intentar calcular, aunque solo fuera por encima, la repercusión que eso tiene desde el punto de vista del profesorado, desde el punto de vista de los centros educativos y de los costes que eso tiene, porque si en estos momentos no tenemos ni siquiera intérpretes para cubrir el cien por cien de las horas lectivas de los alumnos que necesitan y que están dentro de la educación bilingüe –porque no tenemos intérpretes para todas las horas de clase, y eso es algo que es bastante grave–..., ustedes vienen a proponernos o a proponer al Govern que este tipo de clases se puedan dar en todos los centros educativos.

Por lo tanto, nosotros nos vamos a abstener en esta propuesta de resolución, entendiendo que..., la intención es buena, pero creo que introducir aquí las problemáticas o los conflictos de lenguas me parece que es absolutamente gratuito y no ha contribuido a conseguir un consenso.

Gracias.

El president

Moltes gràcies, senyor Moreno. En nom del Grup Parlamentari de Catalunya en Comú Podem, té la paraula el senyor Lucas Ferro.

Lucas Silvano Ferro Solé

Moltes gràcies. Estic molt d'acord amb el que han dit ja els tres grups que m'han precedit. Sí que un matís, perquè no és el primer cop que ho escolto i a mi particularment em sembla poc acceptable que en un parlament es diguin coses com que hi ha molts catalans als que se'ls nega l'educació en la seva llengua materna perquè no poden estudiar en castellà. A Catalunya hi ha gent que la seva llengua materna ni és el català ni és el castellà, i crec que amb el seu pacte a Andalusia mostren també el respecte que tenen per les llengües maternes dels altres.

Jo soc castellanoparlant i a més provinc de família castellanoparlant, m'he educat a l'escola pública catalana i no tinc cap problema. Però el problema potser és presentar mocions com aquestes, que barregen un dret com l'aprenentatge de la llengua de signes amb una aspiració política que, en tot cas, entorpeix aquest objectiu. Jo crec que hauríem de deixar d'utilitzar drets fonamentals per anar a la batalla política, i més en una batalla política que crec que no aporta molt en aquest país. Per tant, ja anuncio ara la nostra oposició en aquesta moció.

Moltes gràcies.

El president

Moltes gràcies, senyor Ferro. Per posicionar-se en nom del Subgrup Parlamentari de la CUP - Crida Constituent, té la paraula el senyor Carles Riera.

Carles Riera Albert

Gràcies, president. Bé, en la mateixa línia que els grups anteriors. Nosaltres, òbviament, tampoc en aquest cas volem abonar les estratègies de confrontació social per motius de llengua, que a més volen convertir l'escola en un camp de batalla, i tampoc quan es tracta de la llengua de signes. Per tant, no podem votar favorablement aquesta proposta de resolució.

També hem de dir que l'esmena que s'havia presentat també tenia força racionalitat. Ens sembla que, efectivament, permetia adaptar aquesta proposta a les característiques pròpies de cada centre i al seu projecte educatiu específic, i a més amb la virtut de no sobrecarregar el currículum educatiu comú per a tots els centres i per a tots i totes les alumnes.

Per tant, en conseqüència, nosaltres ens abstindrem en la votació d'aquesta proposta de resolució.

Gràcies.

El president

Moltes gràcies, senyor Riera. Per posicionar-se sobre les esmenes presentades, la diputada proponent, la senyora Sierra.

Sonia Sierra Infante

Gracias. Yo creo que necesitaría mínimo cinco minutos para recuperarme de todas las barbaridades que he escuchado, y nada más alejado de mi intención cuando yo escribí esta propuesta de resolución. No me acuerdo muy bien, porque yo no suelo ver mucho la tele, pero creo que era una serie que se llamaba *Los Serrano*, que hablaban siempre de «la mirada sucia». Pues, tela aquí las miradas sucias lo que han visto en una propuesta de resolución hecha con la mejor fe, porque además saben que estoy absolutamente comprometida con este tema desde la anterior legislatura.

Aquí se habla..., digo: «Bueno, voy a volverlo a leer, a lo mejor ese día se me fue muchísimo la cabeza y escribí una barbaridad, voy a volver a ver lo que escribí...: «Instar el Departament d'Ensenyament a oferir, com a assignatures optatives, la llengua de signes catalana i la llengua de signes espanyola.» Més que re perquè, quan van venir aquí a fer la compareixença, ens va explicar, una experta en el tema, que són molt aficionats, els nens sords, a aprendre llengües. Perquè, què passa? Que hi ha molt poquets nens sords aquí, i llavors els agrada relacionar-se amb persones... I fins i tot vaig estar a punt de posar anglès; no la veig posar perquè vaig pensar que

el cost sí que podia ser molt inassumible. Però és que aquí s'han dit barbaritats com –fent servir un llenguatge absolutament bel·licista– «batalla», «campo de batalla». «Campo de batalla» demanar que s'estudiïn llengües? «Campo de batalla i confrontació» demanar que s'estudiï llengua? Però vostès se n'adonen, de les barbaritats que diuen? De veritat en són conscients?

Després, es diuen barbaritats del tipus «és que Fesoca diu que el concepte de llengua pròpia...» Ho he dit mil vegades i ho torno a repetir –mil una–: no existeix el concepte «llengua pròpia». No es tradueix enlloc del món, perquè en lingüística no existeix el concepte «llengua pròpia». És absurd, no significa absolutament res des del punt de vista lingüístic, i simplement és un concepte nacionalista, que fan servir els nacionalistes i que no hi ha manera de traduir-lo. I si estic equivocada, que m'expliqui algú, si us plau, com es tradueix, per exemple, a l'anglès o al francès. No es tradueix perquè no es fa servir, simplement.

Després parlaven, perquè han posat diferents excuses..., la qüestió econòmica. Primera mesura d'aquest Govern: 20 milions extres a TV3. Els asseguro que fer això no costa 20 milions. Després –que divendres passat ho vam anar a denunciar–, portem ja regalats –i el que queda– 12 milions..., que ho sapiguem, eh?, perquè potser n'hi ha més, però que ho sapiguem, 12 milions d'euros per pagar la reforma i la hipoteca d'un edifici al centre històric de València. Perquè els catalans hem de pagar 12 milions en un edifici del centre històric de València, que jo vaig demanar a una comissió que, si us plau, hi votéssim en contra, retirar aquests diners, i hi van votar en contra. Que algú m'expliqui per què hi ha 12 milions per regalar a una entitat privada de la Comunitat Valenciana i no hi ha diners per ofertar com a optativa –no obligatòria, optativa– la llengua de signes catalana i espanyola –no tenen per què ser les dues alhora, són diferents opcions–, i que em diguin a més que no hi ha diners. Per al que volen sí que hi ha diners.

(Remor de veus.)

El president

Si us plau... Ha acabat, senyora Sierra? *(Pausa.)* Gràcies. *(Algú demana per parlar.)* No obrirem un debat perquè no hi ha hagut al·lusions. Clar, hi ha les al·lusions normals dels debats parlamentaris i s'ha pronunciat sobre les esmenes. Deixem-ho aquí, si us plau.

Passaríem a la votació d'aquesta proposta de resolució.

Vots a favor?

Vots en contra?

Abstencions?

Aquesta proposta de resolució ha estat rebutjada per 6 vots a favor, 11 vots en contra i 3 abstencions.

Proposta de resolució sobre el reconeixement del personal auxiliar d'educació especial i dels drets dels alumnes amb necessitats educatives especials

250-00461/12

Passaríem al següent punt de l'ordre del dia, que és el punt número 5, que és la Proposta de resolució sobre el reconeixement del personal auxiliar d'educació especial i dels drets dels alumnes amb necessitats educatives especials; presentada pel Grup Parlamentari de Catalunya en Comú Podem. Té la paraula, per presentar i defensar la proposta, el senyor Lucas Ferro.

Lucas Silvano Ferro Solé

Moltes gràcies, senyor president. L'educació inclusiva és un pilar fonamental per a promoure l'equitat i la igualtat al nostre país i atendre la diversitat de totes les per-

sones en tots els seus àmbits de la vida. L'alumnat amb dificultats motrius o dèficits d'atenció escolaritzats als centres ordinaris necessiten un suport per facilitar la seva integració al grup classe, tant a l'aula com a les sortides i d'altres espais educatius.

Qui fa actualment aquesta feina d'acompanyament educatiu als centres és el personal vetllador, que dona suport a l'equip de mestres a l'aula i col·labora en les tasques que determina la direcció del centre. Però tenen problemes greus de precarització de la seva feina. Les escasses hores assignades a aquest personal, així com les precàries condicions laborals que pateixen, no permeten oferir l'acompanyament adequat als alumnes amb necessitats educatives especials. Es tracta d'un servei subcontractat pel departament d'ensenyament que surt a concurs cada dos anys, amb contractes fixos discontinus, on entre altres coses no es reconeix l'antiguitat ni els triennis ni sexennis, no realitzen l'horari complet per manca d'hores que ofereix el departament d'ensenyament, etcètera.

Per tant, el primer que demanem és que el Parlament de Catalunya insti el Govern a internalitzar com a treballadores de la Generalitat el servei externalitzat de personal vetllador i que, mentre no es materialitza aquesta internalització, es trobi una solució davant les reivindicacions del sector de vetlladores, i garantir, tal com demana el sector, un vetllador o vetlladora per centre amb el total d'hores lectives de vint-i-cinc o de trenta hores, i reconèixer l'antiguitat laboral del personal vetllador.

Moltes gràcies.

El president

Moltes gràcies, senyor Ferro. Per defensar les esmenes presentades, en nom del Grup Parlamentari de Junts per Catalunya, té la paraula el senyor Lluís Font.

Lluís Font i Espinós

Gràcies, president. Com que ja m'ha avisat que anés ràpid, aniré molt per feina. La primera cosa és que l'aposta per l'educació inclusiva és fonamental. Jo crec que és un tema de país, no sols el model, que sembla que hi ha consens, sinó la segona qüestió, que és habilitar les partides pressupostàries per fer-ho efectiu, perquè no hi ha res pitjor que una bona llei sense l'acompanyament dels recursos, no només en un exercici sinó en endavant.

A nosaltres no ens han acceptat les esmenes, però en canvi votarem que sí al quart punt, ens abstindrem en el 2 i el 3, i votarem que no al primer.

Jo crec que la moció posa sobre la taula una qüestió fonamental, que és la presència de professionals de disciplines diverses treballant en el món de l'educació; cada cop són més i de més variada procedència. I, per tant, a l'escola pública caldrà prendre una decisió: com articular, com estructurar, com internalitzar, diu la moció, la presència d'aquests professionals per garantir-ne la qualitat, el servei, la coordinació. I, per tant, jo crec que és un tema a debatre i a reflexionar amb profunditat. És a dir, no només tenim mestres i professors, això és obvi, tenim psicòlegs; però és que cada cop tenim perfils professionals més diversos. I, per tant, caldrà fer una reflexió de país a veure com ho estructurarem.

L'altra qüestió és dir, en el mentrestant –jo crec que és fonamental aquest compromís que té el departament–, la garantia dels drets laborals i socials de tots els treballadors, que en aquest cas depenen d'empreses externes amb les quals s'ha contractat el servei. I, per tant, tot el que es pugui fer en aquesta direcció és fonamental per garantir-ne, doncs, un bon servei, una qualitat, una dignitat d'ells que repercuteix en la bondat del servei que presten.

I la quarta cosa –ja molt ràpida i per acabar–: jo crec que s'imposa una formació dels professionals que han de concórrer i convergir en aquest àmbit que tingui molt en compte competències transversals, perquè estem acostumats, els que venim de l'educació, a col·laborar amb llicenciats o amb mestres, i ara ens trobem que cada

cop el ventall..., ja no parlo de pares i d'altres instàncies, sinó que és més ampli, i haurem d'aprendre a col·laborar per un objectiu comú, que és l'èxit educatiu de tots. Gràcies.

El president

Moltes gràcies, senyor Font. Per posicionar-se per les esmenes presentades, en nom del Grup Parlamentari Republicà, té la paraula el senyor Jordi Albert.

Jordi Albert i Caballero

Bé; gràcies, president. Respecte a aquesta moció..., proposta de resolució, per ser exactes, hem presentat esmenes a cada un dels punts. En concret, segurament el punt en el qual estàvem més allunyats respecte a la proposta inicial, doncs, era el primer, però respecte als altres jo crec que estàvem més a prop que lluny. La línia de les esmenes era precisament per afrontar la problemàtica existent amb aquest col·lectiu, amb el col·lectiu de personal auxiliar, en concret de vetlladors i vetlladores. I d'afrontar-ho des de l'òptica que tenim ara mateix, que és que és un col·lectiu que, en efecte, treballa per una empresa que rep una adjudicació pública, però que és una empresa i, per tant, és un contracte entre privats, i que des de la mateixa Administració de la Generalitat, doncs, s'ha de vetllar per tal de que aquest col·lectiu, doncs, tingui els seus drets laborals assegurats.

Per aquest motiu, en el punt quart votarem a favor. Hi votarem a favor perquè, en efecte, als contractes de fixos discontinus hi ha jurisprudència que ens marca i ens determina que un fix discontinu no és un treballador temporal, i com que no és un treballador temporal se li ha de reconèixer aquesta antiguitat. Perquè si estem parlant que el contracte es va suspent en funció del seu horari de treball i en funció de les seves necessitats i de les necessitats, en aquest cas, de l'empresa que el contracta, doncs, es manté en el mateix sentit. I, per tant, hi ha jurisprudència, com acabo de dir, on a aquest fix discontinu se li ha de reconèixer la seva antiguitat i, per tant, els seus triennis i sexennis. I, en aquest sentit, hi estem d'acord. I, per tant, el reconeixement nosaltres el fem evident, però insisteixo en el primer dels elements: estem parlant d'una relació contractual entre privats i, per tant, aquí hi ha uns mecanismes que s'han d'activar i que en el nostre cas, doncs, estem d'acord en que els hem d'acompanyar i hem d'estar al seu costat per aconseguir que aquestes relacions laborals s'estableixin de la forma adequada.

Respecte al segon i al tercer punt, que tampoc se'ns han acceptat les esmenes, estem d'acord en les necessitats, però és que cal veure que els vetlladors i les vetlladores responen a una necessitat específica dels centres i, per tant, no tots els centres del país són iguals en les seves necessitats i en les seves complexitats. I, per tant, garantir un vetllador o vetlladora per centre –que hi podríem estar d'acord *a priori*– s'ha de fer a partir de la definició d'aquest mapa i de la determinació d'aquest mapa. I és el que nosaltres incorporàvem en l'esmena i per això ens abstindrem.

I ja per acabar, senyor president, respecte al segon punt és evident que si no estem d'acord amb el primer..., ja iniciàvem que mentre no es materialitzi el punt primer, doncs, bé..., no és que no..., el punt primer si no es materialitza... Per tant, no podem estar-hi d'acord. Però sí que estem en la línia del que li deia: les relacions laborals i vetllar perquè aquesta situació de precarietat que es dona entre aquest col·lectiu, doncs, es resolgui.

Gràcies pel temps, senyor president.

El president

Moltes gràcies. Per la resta dels grups parlamentaris, per posicionar-se, en primer lloc, en nom del Grup Parlamentari de Ciutadans, té la paraula la senyora Sonia Sierra.

Sonia Sierra Infante

Gràcies, senyor president. La veritat és que en els vint anys que jo m'he dedicat a l'ensenyament no he vist mai una escola inclusiva de veritat. És a dir, és allò típic, que tothom en parla, però jo no l'he vista mai. Jo el que he vist és treballar en aules de secundària amb trenta, trenta-un alumnes i sense personal de suport o molt poc personal de suport. I aquesta situació, en comptes d'anar millorant amb els anys que m'he dedicat a l'educació, ha anat empitjorant. El que jo he vist als instituts és cada cop menys personal de suport i treballant en condicions més precàries. I mentre, evidentment, els partits polítics al poder, parlant de l'escola inclusiva, que, hi insisteixo, jo no l'he vista mai ni l'he viscut mai.

És evident que els centres necessiten personal de suport. Tenim unes aules cada cop més diverses i tenim professorat sense formació específica sobre les diferents malalties, trastorns específics que ens podem trobar a les aules, i tampoc tenim personal de suport. I, a més, els vetlladors, com qualsevol altre col·lectiu de treballadors i treballadores, han de treballar amb condicions dignes.

Nosaltres donarem suport a gairebé tota la moció i ens abstenem en el punt 1, perquè creiem que, en tant que un lloc de treball públic, el que s'ha de fer és passar per unes oposicions, i no immediatament, per haver estat en un tipus de feina, passar a un altre estatus sense que tothom no tingui la igualtat d'oportunitats d'optar a aquesta plaça, que seria mitjançant unes oposicions.

I, en aquest sentit, demanem votació separada del primer punt i ens hi abstenem, i a la resta votarem a favor.

Gràcies.

El president

Moltes gràcies, senyora Sierra. Per posicionar-se en nom del Grup Parlamentari Socialistes i Units per Avançar, té la paraula el senyor Raúl Moreno.

Raúl Moreno Montaña

Gràcies, president. Nosaltres votarem favorablement aquesta proposta de resolució. En segregarem alguns aspectes. Si volem una educació inclusiva necessitem també la figura dels vetlladors, el suport educatiu per a la integració a l'aula i a les activitats grupals d'alguns dels alumnes de cadascun dels grups escolars. Moltes vegades, la figura del vetllador i dels auxiliars d'educació especial es barreja; és a dir, no estem parlant de persones que estan amb alumnes amb necessitats educatives especials, sinó amb aquells que tenen algun tipus de discapacitat motriu o dèficit d'atenció –per tant, no tots els que tenen necessitats educatives especials. Ho dic perquè de vegades barregem molt el llenguatge, i podem tenir a una mateixa aula un vetllador o una vetlladora i un auxiliar, acompanyant un alumne a fer les tasques, no?

Però sí que és veritat que les condicions laborals dels vetlladors i vetlladores són molt millorables –molt millorables–, que hi ha una manca de personal manifesta que facilitaria molt la tasca del professorat, i moltes vegades les hores i les condicions laborals d'aquests vetlladors van més amb relació al nombre d'hores contractades que no pas amb les necessitats dels alumnes. I, per tant, jo crec que aquí encara tenim un camp per recórrer molt important, no?

Sí que demanaria, en tot cas, que a l'hora de fer algunes propostes de resolució hauríem de trobar..., ser més concrets en el que es demana, no? El primer punt és concret, però, clar, mentre no es materialitza el punt 1 –parlo del punt 2, eh?–, trobar una solució davant les reivindicacions del sector. És a dir, intentem també, jo crec, trobar quines són aquestes possibles solucions, perquè instar a trobar solucions, doncs, està bé, però en tot cas hauríem de filar una mica més prim en quines podrien ser aquestes solucions.

De totes maneres el nostre vot serà favorable.

Gràcies.

El president

Moltes gràcies, senyor Moreno. Per posicionar-se en nom del Subgrup Parlamentari de la CUP - Crida Constituent, té la paraula el senyor Carles Riera.

Carles Riera Albert

Gràcies, president. Nosaltres compartim plenament la visió i les propostes d'aquesta proposta de resolució i, per tant, hi votarem a favor íntegrament. I destacar que, efectivament, les vetlladores, el personal auxiliar d'educació especial són una part absolutament imprescindible per assolir una escola inclusiva; per tant, és inversemblant que siguin en aquests moments un personal en situació de precarietat, i cal revertir amb urgència aquesta situació per tal que passin a formar part, doncs, dels cossos docents, atès que sense la seva intervenció educativa no és imaginable pensar en l'escola inclusiva.

I, per tant, subratllant això, hi votarem a favor.

Gràcies.

El president

Moltes gràcies, senyor Riera. Senyor Lucas Ferro, per posicionar-se respecte a les esmenes.

Lucas Silvano Ferro Solé

Sí, seré molt breu. Per respondre al company Lluís Font, de Junts per Catalunya, que ha dit una cosa que..., ha dit moltes coses que em semblen interessants, però crec que una de més central, que és com articulem un sistema educatiu públic que cada cop té un personal més divers, que té mestres, té psicòlegs, té pedagogs i té vetlladors. I la nostra aposta és clara: sense menystenir els seus drets com a servidors públics i, per tant, no creant dualitats laborals en la mateixa educació pública de Catalunya. I, per tant, reconeixent que la feina que fan els vetlladors, que fan els psicòlegs, que fan els pedagogs en els nostres centres públics, és una feina clau a l'altura de la que fan els nostres mestres i que, per tant, mereixen el reconeixement de treballadors públics en aquest país.

Moltes gràcies.

El president

Moltes gràcies, senyor Ferro.

Passaríem, doncs, a la votació d'aquesta proposta de resolució.

Pel que he entès de les seves intervencions, els quatre punts per separat? *(Pausa.)* Un a un? *(Veus de fons.)* Per Ciutadans només el primer punt... *(Jordi Albert i Caballero demana per parlar.)* Perdó...

Jordi Albert i Caballero

Perdó, president, demanaríem votació separada del punt 1 i del punt 4, i es poden votar conjuntament el punt 2 i 3.

El president

Tots els grups estan d'acord en això? *(Pausa.)* Punt 1 per una banda, 2 i 3 junts, i el 4 a banda? *(Pausa.)* Sí? *(Pausa.)* Doncs un segon, que ho anoto... Perfecte.

Passaríem, doncs, a la votació del punt número 1 de la proposta de resolució.

Vots a favor?

Vots en contra?

Abstencions?

Aquest punt ha estat rebutjat per 4 vots a favor, 10 vots en contra i 6 abstencions.

Passaríem a la votació dels punts 2 i 3.

Vots a favor?

Vots en contra?

Abstencions?

Aquests dos punts, 2 i 3 de la proposta de resolució, han estat aprovats per 10 vots a favor i 10 abstencions.

I passàrem a votació el punt número 4 d'aquesta proposta de resolució.

Vots a favor?

Aquest punt 4 de la proposta de resolució ha estat aprovat per la unanimitat dels grups presents.

Sol·licituds de compareixença acumulades de Jorge Calero Martínez i d'Álvaro Borja Choi de Mendizábal, professors del Departament d'Economia de la Universitat de Barcelona, perquè exposin l'informe *Els efectes de la immersió lingüística sobre l'alumnat castellanoparlant a Catalunya*

356-00348/12 i 356-00349/12

Molt bé, passàrem, doncs, als dos punts següents, el punt 6 i el punt 7. Són dues sol·licituds de compareixença. Entenc que es poden defensar... Si el grup proponent..., suposo que vol exposar la seva raó per la qual han sol·licitat aquesta compareixença. Són de dos professors universitaris d'economia aplicada de la Universitat de Barcelona, el senyor Jorge Calero Martínez i també el senyor Álvaro Borja Choi, perquè exposin l'informe sobre els efectes de la immersió lingüística sobre l'alumnat castellanoparlant a Catalunya.

Si de cas, el grup parlamentari proponent, el Grup Parlamentari de Ciutadans, faria una exposició de les raons que el porten a aquesta sol·licitud de compareixença, i després la resta de grups. I votàrem en conjunt els dos punts, si els sembla bé. Senyora Sierra.

Sonia Sierra Infante

Moltes gràcies, senyor president. Sí, efectivament, dues persones de reconegut prestigi acadèmic, el senyor Calero, que és catedràtic d'economia i el senyor Choi, que és professor d'economia, ambdós de la Universitat de Barcelona, van presentar un informe en què deien que la immersió lingüística és perjudicial per als castellanoparlants. De fet, és el tercer informe que surt en aquest sentit. En va sortir també un de la Fundació Jaume Bofill, un altre de Convivència Cívica Catalana i aquest ja és el tercer. Atès el reconeixement, el prestigi acadèmic que tenen aquestes dues persones, pensem que és molt interessant que vinguin aquí i que ens expliquin la seva conclusió.

Crec que també és una oportunitat fantàstica per a totes aquestes persones que defensen la mal anomenada immersió lingüística, perquè en realitat per als catalanoparlants simplement és un ensenyament monolingüe en la seva llengua materna. Crec que tenen una molt bona ocasió per poder demostrar que tenen raó i que realment és un bon sistema i que poden rebatre aquest informe acadèmic. I jo suposo que hi votaran a favor, perquè deuen estar desitjant poder demostrar que ells tenen raó, que el sistema de la mal anomenada immersió lingüística és òptim i que aquest informe està equivocat i portaran dades per poder contrastar, evidentment, aquest estudi amb evidències científiques.

A mi m'agradaria demanar, si us plau, que fessin un posicionament, perquè, clar, estem acostumats a Ciutadans que portem moltes coses a votació, que portem moltes iniciatives, sol·licituds de compareixença..., ens les voten en contra sense cap mena d'explicació. Hi insisteixo, jo si fos de la bancada que defensa la immersió lingüística estaria desitjant que vinguessin per poder demostrar-los que ells no tenen raó i jo sí, i que la immersió lingüística és un sistema fantàstic. Llavors, com m'agradaria molt sentir el seu posicionament, demanaria, si us plau, el sentit del vot, per què hi voten a favor, que és el que espero que votin, o per què hi voten en contra.

Gràcies.

El president

Moltes gràcies, senyora Sierra. La resta de grups parlamentaris volen posicionar-se o volen explicar el sentit del seu vot? *(Pausa.)* En tenen el dret, però no l'obligació. Em sap greu, senyora Sierra.

Per tant, passaríem a votació d'aquestes sollicituds de... *(Veus de fons.)* Si us plau... Passaríem a votació aquestes sollicituds de compareixença. Aquestes dues les votem conjuntament, senyora Sierra? *(Pausa.)*

Vots a favor de les sollicituds de compareixença?

Vots en contra?

Moltíssimes gràcies.

Aquestes sollicituds de compareixença han estat rebutjades per 8 vots a favor i 12 vots en contra.

Doncs amb això acabariem la sessió d'avui, i moltíssimes gràcies a totes i a tots per la seva assistència i pel seu debat.

La sessió s'aixeca a tres quarts de sis de la tarda i cinc minuts.